

K O P I A

PROKURATURA APELACYJNA
W ŁODZI
Wydział V do Spraw Przestępczości
Zorganizowanej i Korupcji

Sygn. akt: Ap V Ds 7/11

Łódź, dnia 16 lutego 2011 roku

POSTANOWIENIE

o umorzeniu śledztwa

T. W. - prokurator Prokuratury Okręgowej w Łodzi,
delegowany do Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, Wydziału V do Spraw
Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji,

w sprawie: *niedopełnienia obowiązków służbowych przez prokuratorów Prokuratury
Okręgowej w Katowicach, w związku z wykonywaniem czynności procesowych w
ramach śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, po śmierci Barbary
Blidy,*

tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. i inne,

- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k.,

postanowił:

umorzyć śledztwo w sprawie:

przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków, w okresie od dnia 25 kwietnia 2007 roku do grudnia 2007 roku, w Katowicach i innych miejscowościach województwa śląskiego, w celu osiągnięcia korzyści osobistych, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przez funkcjonariuszy publicznych – ówczesnych asesorów prokuratorskich, delegowanych do wykonywania czynności służbowych w Prokuraturze Okręgowej w Katowicach i prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach – referentów śledztw V Ds 25/06 oraz V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, a także przez uprawnionych do nadzoru służbowego oraz aprobaty podejmowanych w ramach tych śledztw decyzji procesowych przełożonych prokuratorów Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w szczególności poprzez:

- wykonywanie i powierzanie czynności procesowych w ramach wymienionych postępowań przygotowawczych, prowadzonych między innymi przeciwko Barbarze Blidzie, także w zakresie dotyczącym wymienionej osoby, pomimo jej śmierci, a także niewydanie niezwłocznie po wystąpieniu ujemnej przesłanki procesowej, określonej w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 71 § 3 k.p.k., postanowienia o umorzeniu śledztwa w zakresie przeciwko Barbarze Blidzie,

- sporządzenie oraz opatrzenie aprobatą postanowienia o umorzeniu śledztwa w sprawie V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, przeciwko Barbarze Blidzie, podejrzanej o to, że w nieustalonych dniach, w okresie od dnia 1 grudnia 1997 roku do dnia 31 marca 1998 roku, w Siemianowicach Śląskich, chcąc, aby B. K. udzieliła korzyści majątkowej pełniącemu funkcję publiczną Z.

B. – prezesowi zarządu R (. . .) S.A.
z siedzibą w Rudzie Śląskiej, podjęła się przekazania kwoty 80.000 złotych Z. B. w zamian za umorzenie odsetek należnych „R (. . .)” S.A., a naliczonych od niespłaconych należności głównych „A (. . .)”

sp. j. z siedzibą w Katowicach, z tytułu dostaw węgla, w ten sposób, że za pośrednictwem nieustalonej dotychczas osoby, przekazała Z. B. korupcyjną propozycję B. K. a następnie przyjęła od niej wymienioną wyżej kwotę, celem przekazania Z. B., to jest o przestępstwo z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k., wobec śmierci podejrzanej, zawierającego uzasadnienie, którego treść wykraczała poza zakres wynikający z podstawy umorzenia postępowania – art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. oraz naruszała zasadę procesową wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k.,

- nieprawidłowy nadzór nad czynnościami funkcjonariuszy Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach, wykonujących czynności procesowe w związku z postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach, z dnia 17 kwietnia 2007 roku, w sprawie o sygn. akt III Kp 134/07 oraz zaniechanie podjęcia działań wynikających z treści art. 238 § 3 k.p.k. oraz

- sporządzenie oraz opatrzenie aprobatą postanowienia o częściowym umorzeniu śledztwa w sprawie V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w zakresie udzielania przez B. K. czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem, w latach od 1995 roku do 2004 roku, w Katowicach, Siemianowicach Śląskich i innych miejscowościach, korzyści majątkowych znacznej wartości w postaci środków pieniężnych, garderoby i kosmetyków o łącznej wartości co najmniej 500.000 zł. oraz korzyści osobistych, takich jak opłacane wyjazdy i wczasy zagraniczne, a także usług, polegających na nieodpłatnych przewozach z wykorzystaniem prywatnego samochodu wraz z kierowcą, pełniącej funkcję posła na Sejm RP i Ministra Budownictwa Barbarze Blidzie, tj. o przestępstwo z art. 229 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k.k., oraz w sprawie przyjmowania przez Barbarę Blidę, w tym samym miejscu i czasie, wymienionych powyżej korzyści osobistych i majątkowych o znacznej wartości, w związku z pełnieniem

przez nią funkcji posła na Sejm RP i Ministra Budownictwa, tj. o przestępstwo z art. 228 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na zasadzie art. 322 § 1 k.p.k., z uwagi na brak podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, która to decyzja procesowa zapadła ze znacznym opóźnieniem oraz zawierała nieprawidłową podstawę prawną,

i działania przez to na szkodę interesu publicznego i prywatnego, poprzez stworzenie niebezpieczeństwa dla prawidłowego toku wymienionych postępowań przygotowawczych, wydanie orzeczeń o treści nieodpowiadającej wymogom prawa procesowego, naruszającej zasadę domniemania niewinności oraz przy przyjęciu nieprawidłowej podstawy prawnej umorzenia postępowania przygotowawczego, a także podjęcie decyzji merytorycznych ze znacznym opóźnieniem, w stosunku do wystąpienia ujemnej przesłanki procesowej, oraz naruszających dobre imię i cześć Barbary Blidy,

to jest o przestępstwo z art. 231 § 1 i 2 k.k. i art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., w zw. z art. 12 k.k. – wobec braku znamion czynu zabronionego;

UZASADNIENIE

W dniu 25 kwietnia 2007 roku Prokuratura Okręgowa w Gliwicach wszczęła, za sygnaturą akt V Ds 45/07/Sw, śledztwo w sprawie niedopełnienia obowiązków służbowych przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – Delegatury w Katowicach, wskutek czego w dniu 25 kwietnia 2007 roku, w Siemianowicach Śląskich, w toku wykonywania czynności procesowych zatrzymania Barbary Blidy, nieumyślnie doprowadzili do jej śmierci, działając na szkodę interesu prywatnego, tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. i art. 155 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. (postanowienie o wszczęciu śledztwa, z dnia 25 kwietnia 2007 roku, k. 40 – TOM I).

W dniu 28 kwietnia 2007 roku postępowanie przygotowawcze w niniejszej sprawie przejęte zostało do prowadzenia przez Prokuraturę

Okręgowa w Łodzi, za sygn. akt V Ds 21/07 (*postanowienie o przejęciu śledztwa, z dnia 28 kwietnia 2007 roku, k. 152 – TOM I*).

Postanowieniem z dnia 2 czerwca 2010 roku śledztwo przejęte zostało przez Prokuraturę Apelacyjną w Łodzi, Wydział V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji, gdzie nadano mu sygnaturę akt Ap V Ds 22/10 (*postanowienie o przejęciu śledztwa, z dnia 2 czerwca 2007 roku, k. 2987-2989 – TOM XV*).

W dniu 7 lutego 2011 roku, ze śledztwa Ap V Ds 22/10 Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, wyłączono do odrębnego postępowania materiał dowodowy w zakresie *przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków, w okresie od dnia 25 kwietnia 2007 roku do grudnia 2007 roku, w Katowicach i innych miejscowościach województwa śląskiego, w celu osiągnięcia korzyści osobistych, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, przez funkcjonariuszy publicznych – ówczesnych asesorów prokuratorskich, delegowanych do wykonywania czynności służbowych w Prokuraturze Okręgowej w Katowicach i prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach – referentów śledztw V Ds 25/06 oraz V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, a także przez uprawnionych do nadzoru służbowego oraz aprobaty podejmowanych w ramach tych śledztw decyzji procesowych przełożonych prokuratorów Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w szczególności poprzez:*

- *wykonywanie i powierzanie czynności procesowych w ramach wymienionych postępowań przygotowawczych, prowadzonych między innymi przeciwko Barbarze Blidzie, także w zakresie dotyczącym wymienionej osoby, pomimo jej śmierci, a także niewydanie niezwłocznie po wystąpieniu ujemnej przesłanki procesowej, określonej w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 71 § 3 k.p.k., postanowienia o umorzeniu śledztwa w zakresie przeciwko Barbarze Blidzie,*
- *sporządzenie oraz opatrzenie aprobatą postanowienia o umorzeniu śledztwa w sprawie V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, przeciwko Barbarze*

Blidzie, podejrzanej o to, że w nieustalonych dniach, w okresie od dnia 1 grudnia 1997 roku do dnia 31 marca 1998 roku, w Siemianowicach Śląskich, chcąc, aby B. K. udzieliła korzyści majątkowej, pełniącemu funkcję publiczną Z. B. – prezesowi zarządu „R (...)” S.A. z siedzibą w Rudzie Śląskiej, podjęła się przekazania kwoty 80.000 złotych Z. B. w zamian za umorzenie odsetek należnych „R (...)” S.A., a naliczonych od niespłaconych należności głównych „A (...)” sp. j. z siedzibą w Katowicach, z tytułu dostaw węgla, w ten sposób, że za pośrednictwem nieustalonej dotychczas osoby, przekazała Z. B. korupcyjną propozycję B. K. a następnie przyjęła od niej wymienioną wyżej kwotę, celem przekazania Z. B. to jest o przestępstwo z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k., wobec śmierci podejrzanej, zawierającego uzasadnienie, którego treść wykraczała poza zakres wynikający z podstawy umorzenia postępowania – art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. oraz naruszała zasadę procesową wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k.,

- nieprawidłowy nadzór nad czynnościami funkcjonariuszy Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach, wykonujących czynności procesowe w związku z postanowieniem Sądu Rejonowego w Katowicach z dnia 17 kwietnia 2007 roku, w sprawie o sygn. akt III Kp 134/07 oraz zaniechanie podjęcia działań wynikających z treści art. 238 § 3 k.p.k. oraz

- sporządzenie oraz opatrzenie aprobatą postanowienia o częściowym umorzeniu śledztwa w sprawie V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w zakresie udzielania przez B. K. czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem, w latach od 1995 roku do 2004 roku, w Katowicach, Siemianowicach Śląskich i innych miejscowościach, korzyści majątkowych znacznej wartości w postaci środków pieniężnych, garderoby i kosmetyków o łącznej wartości co najmniej 500.000 zł. oraz korzyści osobistych, takich jak opłacane wyjazdy i wczasy zagraniczne, a także usług, polegających na nieodpłatnych przewozach z wykorzystaniem prywatnego samochodu wraz z kierowcą, pełniącej funkcję

pośła na Sejm RP i Ministra Budownictwa Barbarze Blidzie, tj. o przestępstwo z art. 229 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k.k., oraz w sprawie przyjmowania przez Barbarę Blidę, w tym samym miejscu i czasie, wymienionych powyżej korzyści osobistych i majątkowych o znacznej wartości, w związku z pełnieniem przez nią funkcji pośła na Sejm RP i Ministra Budownictwa, tj. o przestępstwo z art. 228 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na zasadzie art. 322 § 1 k.p.k., z uwagi na brak podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, która to decyzja procesowa zapadła ze znacznym opóźnieniem oraz zawierała nieprawidłową podstawę prawną,

i działania przez to na szkodę interesu publicznego i prywatnego, poprzez stworzenie niebezpieczeństwa dla prawidłowego toku wymienionych postępowań przygotowawczych, wydanie orzeczeń o treści nieodpowiadającej wymogom prawa procesowego, naruszającej zasadę domniemania niewinności oraz przy przyjęciu nieprawidłowej podstawy prawnej umorzenia postępowania przygotowawczego, a także podjęciu decyzji merytorycznych ze znacznym opóźnieniem, w stosunku do wystąpienia ujemnej przesłanki procesowej oraz naruszających dobre imię i cześć Barbary Blidy,

to jest o przestępstwo z art. 231 § 1 i 2 k.k. i art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., w zw. z art. 12 k.k..

W toku przeprowadzonego w niniejszej sprawie postępowania przygotowawczego, ustalono co następuje:

W dniu 24 marca 2006 roku, Prokuratura Okręgowa w Katowicach przejęła z Prokuratury Rejonowej Katowice Centrum – Zachód śledztwo 1 Ds 123/06, wszczęte w dniu 3 marca 2006 roku, w sprawie domniemanego udzielenia przez B. K. korzyści majątkowych osobom pełniącym funkcje publiczne w latach 1994 – 2004, na terenie całego kraju, tj. o przestępstwo z art. 229 § 1 k.k. W Prokuraturze Okręgowej w Katowicach sprawie nadano sygnaturę akt V Ds 25/06. Pierwszym referentem śledztwa został prokurator E. M., (pismo do Prokuratury Okręgowej w Katowicach, z dnia 24 marca 2006 roku - kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

Śledztwo to, na mocy zarządzenia wydanego jeszcze w dniu 23 marca 2006 roku, przez prokuratora Prokuratury Rejonowej Katowice Centrum – Zachód w Katowicach – T. P. powierzono zostało do prowadzenia Delegaturze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach (*zarządzenie o powierzeniu śledztwa, z dnia 23 marca 2006 roku - kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

W dniu 14 czerwca 2006 roku, w trakcie przesłuchania przeprowadzonego w ramach wskazanego śledztwa przez funkcjonariuszy Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach: G. H. oraz M. C. , B. K. po raz pierwszy podała informację o przekazaniu Barbarze Blidzie kwoty 80.000 złotych, celem wręczenia jej prezesowi zarządu „R (...)” S.A. – Z. B. – w wykonaniu korupcyjnej transakcji, zmierzającej do umorzenia odsetek należnych węglowej spółce od „A (...)”

” sp. j.. Świadek zrelacjonowała, że pierwotnie zwróciła się w sposób oficjalny do Z. B. o umorzenie odsetek. W trakcie spotkania z prezesem zarządu swego kontrahenta handlowego, B. K. miała ustalić ze swoim rozmówcą, że podejmie on działania: „(...) w celu umorzenia odsetek za pewną rekompensatą pieniężną dla niego”. Z. B. miał nie wyrazić swoich oczekiwań wprost, jednak w ocenie B. K. „(...) dał odczuć, że żąda ode mnie pieniędzy”. Pieniądze w kwocie 80.000 złotych miała przekazać Barbarze Blidzie, która: „(...) była zorientowana w całej sytuacji”. Świadek użyła sformułowania: „ja jej o tym powiedziałam, ale ona już chyba o tym wiedziała”. W trakcie przeprowadzonej później rozmowy, Barbara Blida miała powiedzieć swej przyjaciółce, że: „(...) nie jest pewna, czy całość kwoty dotarła do B. , z czego B. i K. wywnioskowała, że pieniądze nie zostały przekazane odbiorcy osobiście przez Barbarę Blidę, ale za pośrednictwem innej osoby. Według świadka, tym „pośrednikiem” mógł być F. B. (protokół przesłuchania świadka

B. K. k. 7-11 – TOM II kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

We wrześniu 2006 roku prokurator Prokuratury Okręgowej w Katowicach – T. B. – zastępując Naczelnika Wydziału V tejże jednostki – M. W., – otrzymał od Prokuratora Okręgowego – K. S. – polecenie przekazania mu informacji na temat aktualnego stanu „w tak zwanej sprawie K. T. B. zwrócił się wówczas do ówczesnego referenta postępowania V Ds 25/06 – E. M. – z prośbą o rozmowę. Prowadzący śledztwo powrócił właśnie z urlopu i wskazał, że osobiście nie wykonał w sprawie żadnych czynności, przesłuchania zaś są realizowane przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, z częstotliwością dwóch osób na miesiąc. Powodem takiego stanu rzeczy miał być przede wszystkim okres urlopowy, ale także i następstwa wynikające z wielości obowiązków nałożonych na E. M. w związku z prowadzonym przez niego śledztwem, w sprawie katastrofy budowlanej hali Międzynarodowych Targów Katowickich. Prokurator E. M. stwierdził nadto, że dopóki prowadzi powyższe postępowanie, a także inne śledztwa – w liczbie około pięciu – nie będzie w stanie zdynamizować czynności w sprawie V Ds 25/06. Taką też informację T. B. przekazał ówczesnemu Prokuratorowi Okręgowemu – K. S. Przełożony nie był zadowolony z postawy prokuratora E. M. Wówczas to T. B. przedstawił K. S. propozycję „ściągnięcia kogoś z prokuratury rejonowej w celu zajęcia się tą sprawą”, Prokurator Okręgowy wskazał, że: „nie ma już kogo z rejonu delegować, że jest bardzo ciężko, ale o tym pomyśli”. Ponadto K. S. zasugerował wzmożenie nadzoru nad funkcjonariuszami Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Po powrocie do Wydziału, T. B. ponownie spotkał się z E. M. Przekazał mu wówczas wnioski z rozmowy z Prokuratorem Okręgowym oraz informację, że nie jest wykluczone, iż sprawa zostanie przejęta od E. M. przez osoby sprowadzone z prokuratury rejonowej. K. S. wydał w związku z zaistniałą sytuacją

E. M. polecenie sporządzenia notatki służbowej, wskazującej jakie czynności zostały wykonane w ramach postępowania, w przeciągu dwóch miesięcy. W ocenie T. B., śledztwo było „faktycznie zaniedbane” – funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego ograniczyli swoją aktywność do kilku przesłuchań B. K. nie podejmując w zasadzie żadnych innych czynności, w celu zweryfikowania jej zeznań. Po powrocie z urlopu Naczelnika Wydziału V – M. W. – T. B. przekazał mu informację, że K. S. obiecał zaangażować nowe osoby w celu odciążenia E. M. Na przełomie września i października 2006 roku, pojawiła się informacja, że sprawę V Ds 25/06 prowadzić będzie T. T. który wówczas nie pełnił żadnych funkcji w tym Wydziale. Po upływie około dwóch tygodni okazało się, że nowymi referentami śledztwa zostaną jednak T. B. oraz delegowany do Prokuratury Okręgowej w Katowicach – asesor P. W. T. B. nadmienił, że nigdy nie słyszał, aby E. M. formułował pretensje w związku z odebraniem mu niniejszej sprawy (*protokół przesłuchania świadka T. B. k. 496-498 – TOM III*).

Odnosząc się do kwestii powołania zespołu prokuratorów dla prowadzenia śledztwa V Ds 25 / 06, K. S. stwierdził, że przy doborze referentów kierowano się przede wszystkim ich solidnością oraz umiejętnością przesłuchiwania świadków i podejrzanych (*protokół przesłuchania świadka K. S. k. 758-771 – TOM IV*).

Ówczesny Zastępca Prokuratora Okręgowego w Katowicach – M. W. zeznał, że na początku października 2006 roku, Prokurator Okręgowy zwrócił mu uwagę na fakt, że śledztwo V Ds 25/06 nie jest prowadzone rytmicznie. Kwestia ta została ujawniona w związku z koniecznością przedłużenia postępowania. E. M. poinformował M. W., iż w istocie – w okresie wakacyjnym – od czerwca do października 2006 roku – funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego nie wykonali wielu czynności w sprawie. E. M. wskazał, że sygnalizował już istnienie tego

problemu funkcjonariuszom Delegatury Agencji w Katowicach, zarówno poprzez rozmowy telefoniczne, jak i w formie pisemnej. Jesienią 2006 roku postępowanie nie było jednak prowadzone bardziej rytmicznie. Stwierdzone beczynności obejmowały okres począwszy od czerwca, aż do października 2006 roku. Prokurator Okręgowy polecił E. M. osobiste wykonywanie czynności w toku śledztwa. Podjął także rozmowy z przedstawicielami Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach, zmierzające do zwiększenia ich zaangażowania w wykonywane czynności. Doszło do spotkania, które miało miejsce w gabinecie Prokuratora Okręgowego, a w którym uczestniczył Dyrektor Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach – R. Ś. oraz M. W., K. S. wskazywał na beczynność oraz kwestionował jakość przeprowadzonych przez funkcjonariuszy Delegatury czynności procesowych, zwłaszcza przesłuchań świadków. Jednocześnie Prokurator Okręgowy zalecił E. M. wzmożenie nadzoru nad śledztwem. Miało to w szczególności polegać na żądaniu z Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego bieżących informacji o dokonywanych czynnościach. Sam prokurator nadzoru także miał przedstawiać opracowania o czynnościach wykonanych przez siebie. K. S. krytycznie ocenił dotychczasowe zaangażowanie w postępowanie zarówno funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, jak i E. M. Prokurator nadzorujący śledztwo argumentował, że przyczyną takiego stanu rzeczy jest złożoność i wielkość prowadzonych przez niego postępowań, w tym zwłaszcza tego dotyczącego katastrofy budowlanej hali Międzynarodowych Targów Katowickich. Wskazywał także konieczność częstego obsadzania wokand sądowych. Podnosił również, że B. K. miała być przesłuchiwana przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego. Prokurator Okręgowy oraz jego Zastępca uznali, że dalsze pozostawienie śledztwa V Ds 25/06 w referacie E. i M. nie doprowadzi do zintensyfikowania działań śledczych. Jednocześnie zachodziła konieczność kadrowego wzmocnienia Wydziału Śledczego Prokuratury Okręgowej w Katowicach. W listopadzie 2006 roku do

pracy w Wydziale delegowany został asesor P. W., któremu też przydzielono śledztwo V Ds 25/06. Do prowadzenia postępowania skierowano także prokuratora Prokuratury Okręgowej w Katowicach – T. B. Jednocześnie obowiązki referenta śledztwa przestał pełnić E. M. W końcu 2006 roku czynności dowodowe w sprawie zostały znacznie wzmożone. Wyodrębniono blisko czterdzieści wątków. Tak obszerny przedmiotowo materiał wskazywał, że do kontynuowania postępowania konieczne jest zaangażowanie dodatkowych referentów. W styczniu 2007 roku Prokurator Okręgowy w Katowicach – K. S. – podjął decyzję o delegowaniu do Wydziału i przydzieleniu do sprawy V Ds 25/06 dwóch dodatkowych osób: asesora S. G. oraz asesora M. K. – S. Z uwagi na wielość wątków postępowania, kierownictwo Prokuratury Okręgowej w Katowicach, wraz z aktualnymi referentami śledztwa, podjęło decyzję o podziale wątków postępowania pomiędzy poszczególnych referentów. Zagadnieniami związanymi z korupcją w ramach sektora górniczego, w związku z obrotem węglem, miał zająć się asesor P. W. Wątki typowo gospodarcze objął prokurator T. B. Sprawy związane ze zdarzeniami, w których brali udział politycy, przekazane zostały asesorowi S. G. M. K. – S. miała zająć się zagadnieniami związanymi z osobą Barbary Blidy (przy czym chodziło tu o kwestie związane z przekazywaniem byłej posłance korzyści majątkowych przez B. K.) oraz innymi sprawami, które nie zostały zawarte w „koszykach” trzech pozostałych referentów. Podział dokonany został przez prowadzących śledztwo asesorów i prokuratora. Referenci krytycznie oceniali dotychczasowe czynności procesowe, przeprowadzone przez funkcjonariuszy Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach, w szczególności zaś przesłuchania R. Z. i B. K., wskazując na ich ogólnikowość oraz szereg wyłaniających się z ich treści sprzeczności. Uznali, że konieczne było wyeliminowanie poszczególnych uchybień, poprzez osobiste przesłuchanie wskazywanych świadków przez prokuratorów (*protokół przesłuchania świadka M. W. k. 556-576 - TOM III*).

W dniu 5 lub 6 listopada 2006 roku asesor P. W. został referentem śledztwa V Ds 25/06 (*protokół przesłuchania świadka P. W.*, k. 443 – TOM III).

Prokurator Prokuratury Okręgowej w Katowicach – T. B. – przystąpił do prowadzenia śledztwa V Ds 25/06, jako jego referent w listopadzie 2006 roku. Od tego czasu postępowanie prowadzone było przez dwie osoby – asesora P. W. oraz prokuratora T. B. W styczniu 2007 roku, grupa prowadzących śledztwo została rozszerzona o asesora M. K. – S. oraz asesora S. G. Śledztwo prowadzone było w zakresie kilkudziesięciu wątków. Formalnie nie doszło do podziału poszczególnych wątków pomiędzy referentów. Faktycznie prowadzący śledztwo dokonali takiego wyodrębnienia. Asesor P. W. zajmował się kwestiami związanymi z ogólnie pojętą korupcją w sektorze górniczym, w szczególności zaś wręczaniem przez B. K. korzyści majątkowych przedstawicielom spółek węglowych: „R (...)”, „N (...)”, „B (...)” oraz K (...)”. Asesorowi S. G. przypadły w udziale zagadnienia, dotyczące podejrzania istnienia nieprawidłowości, związanych z funkcjonowaniem lewicowych ugrupowań politycznych. Ponadto, wymieniony referent zaangażował się także w prowadzenie wątku przypisanego P. W. z uwagi na jego obszerność i stopień zaawansowania dowodowego. M. K. – S. przejęła wątek finansowania przez B. K. przebudowy domu Barbary Blidy w Szczyrku, finansowania zagranicznych wyjazdów pokrzywdzonej, użyczania jej samochodu oraz obdarowywania różnymi przedmiotami, jak również uzyskania przez pełniącą ówczesnie funkcję posła na Sejm R.P. Barbarę Blidę samochodu marki „Mercedes” od M. S. a także kwestie związane z zatrudnieniem S. K. we władzach Gminy Skawina oraz z nieprawidłowościami w przeprowadzaniu szkoleń dla członków władz spółek

Skarbu Państwa jak również wręczeniem korzyści majątkowej byłemu szefowi Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki – J. D. – za pośrednictwem byłego posła – H. D., Prokurator T. B., zajął się wątkami gospodarczymi w ramach Spółki „E (...)” S.A., z siedzibą w Katowicach, nieprawidłowościami w związku z organizowaniem przetargów w E. „K (...)”, tak zwaną „sprawą K.” – w ramach której badano domniemanie płatnej protekcji z udziałem B. K., w zakresie odzyskania wywłaszczonego po II wojnie światowej majątku należącego do rodziny K. przekazaniem przez B. K. korzyści majątkowej B. S., w związku z prywatyzacją Kopalni Piasku „M (...)” w S., doprowadzeniem B. K. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem przez przedstawicieli Fabryki (...) „L (...)”, a także niegospodarnością przy nabywaniu węgla przez Elektrownię „P (...)” (protokół przesłuchania świadka S. G. k. 418-420 – TOM III; protokół przesłuchania świadka P. W., k. 443-444, k. 448 – TOM III; protokół przesłuchania świadka T. B. k. 488-489 – TOM III; protokół przesłuchania świadka M. K. - S., k. 527-528 – TOM III).

W dniu 13 listopada 2006 roku, asesor P. W. przesłuchiwał w charakterze świadka B. K. W trakcie czynności świadek ponownie zrelacjonowała, między innymi, okoliczności zabiegów, podejmowanych przez nią, w celu doprowadzenia do umorzenia odsetek, należnych od jej spółki „R (...)” S.A.. B. K. wskazała, że po bezskuteczności bezpośrednich rozmów ze Z. B., zwróciła się o pomoc do Barbary Blidy. Rozmowy B. K. z Barbarą Blidą oraz F. B. na temat „tego umorzenia i umożliwienia jej dalszego handlowania z „R (...)” S.A.”, miały być kontynuowane w trakcie pobytu wymienionych osób na wczasach w Austrii. Według B. K.: „oni (Barbara Blida i F. B.) później rozmawiali z B. i ustalono kwotę 80.000 złotych (...)”. B. K. nie wykluczyła jednak, że sama

zaproponowała taką właśnie kwotę. Ostatecznie świadek przekazała Barbarze Blidzie pieniądze w określonej powyżej wysokości (zaznaczając jednak w swoich zeznaniach, że Barbara Blida „z tego nic nie miała”). Według B.

K., pieniądze Z. B. mógł przekazać F.

B. Od tego czasu jej relacje z prezesem zarządu „R (...)” ¶

S.A. stały się lepsze (co świadek wiązała z odebraniem przez niego pieniędzy).

Odsetki jednak nie zostały umorzone. Pieniądze na realizację korupcyjnej transakcji B. K. miała pobrać: „z A (...)”^h Wspólnicy wiedzieli o tym fakcie i akceptowali go (protokół przesłuchania świadka B. K., k. 68-72 – TOM II kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

Rozpoczynając delegację w Wydziale V Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w styczniu 2007 roku, asesor S. G. został poinformowany przez ówczesnego Naczelnika Wydziału – M. W. – że jego głównym zadaniem będzie: „praca przy sprawie V Ds 25/06” (protokół przesłuchania świadka S. G., k. 419 – TOM III).

W dniu 11 stycznia 2007 roku rozpoczęła się delegacja asesora M.

K. – S. do Wydziału V Śledczego Prokuratury Okręgowej w Katowicach. Świadek została jednym z referentów śledztwa V Ds 25/06. Objęła „koszyk” zawierający między innymi wątek dotyczący: „przekazywania przez B. K. prezentów Barbarze Blidzie” (protokół przesłuchania świadka M. K. – S., k. 527-528 – TOM III).

Przesłuchany w charakterze świadka w dniu 11 stycznia 2007 roku F. B. zeznał między innymi, że B. K. nigdy nie zwracała się do niego z prośbą o pomoc w rozwiązaniu problemów, związanych z działalnością jej spółki. Potwierdził natomiast fakt wspólnych wyjazdów „na narty” z B. K. i Barbarą Blidą i „przyjacielską” znajomość z tą ostatnią (protokół przesłuchania świadka F. B., k. 175-

179 – TOM VII kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

W trakcie kolejnego przesłuchania B. K. przez prokuratorów (asesora P. W. i asesora S. G.), w dniu 14 lutego 2007 roku, świadek zasadniczo podtrzymała zeznania z dnia 13 listopada 2006 roku, uzupełniając je w pewnych fragmentach. W szczególności podała wówczas, że motywem zwrócenia się w sprawie umorzenia odsetek względem „R (...) S.A. o pomoc do Barbary Blidy, było przekonanie B. K. , iż to między innymi właśnie dzięki byłej posłance Z. B. został prezesem zarządu kontrahenta „A (...)”. Ponadto B. K. zeznała, że o korupcyjnej transakcji powiadomiła M. M. , gdyż zarządzał on finansami w spółce i bez jego udziału świadek nie chciała podejmować decyzji o takim charakterze oraz prawdopodobnie trzeciego ze współników – J. W. , albowiem: „*miał (on) dostęp do dokumentacji finansowej i musiał wiedzieć o kwocie zaliczki*”, która wynosiła 80.000 złotych. W odczuciu B. K. , Barbara Blida i F. B. wyświadczyli jej tę „przysługę” z przyjaźni. Świadek podniosła nadto, że od pracownic księgowości „R (...)” S.A. uzyskała informację, że spółka umorzyła część odsetek już wielu innym dłużnikom. Według oceny B. K. naliczone odsetki jej „A (...)”, wobec tego konkretnego wierzyciela, opiewały co najmniej na kwotę o sto procent większą niż 80.000 złotych. Świadek nie pamiętała, kto ustalił wysokość tej kwoty, ani też w jakim miejscu prosiła Barbarę Blidę o pomoc. W trakcie rozmowy z nią wskazała, że zapłaci część tych odsetek, ale „*prywatnie*” – bezpośrednio Z. B. . Po pewnym czasie – tygodniu, dwóch, nie dłużej – Barbara Blida miała poinformować swą przyjaciółkę, że prezes zarządu „R (...)” S.A. przyjął tę propozycję i powiedzieć jej, że ma wydać pieniądze do jej rąk, ona zaś: „*przekaze je dalej*”. W trakcie tej rozmowy Barbara Blida miała wskazywać, że „*pośrednikiem*” w przekazaniu pieniędzy będzie F. B. Wydanie pieniędzy Barbarze Blidzie nastąpiło, według relacji B.

K. w domu tej pierwszej, nie później niż tydzień po poprzedniej rozmowie na ten temat. Kwota 80.000 złotych miała zostać pobrana z kasy „A (...)”. Pobranie pieniędzy B. K. potwierdziła na stosownym druku, przy czym kwota: „była rozpisana na wszystkich prezesów i wszyscy troje (...) złożyli pod dokumentem swoje podpisy”. Po wręczeniu koperty z pieniędzmi, Barbara Blida nie przeliczyła ich. Już po odwołaniu Z. B. z zajmowanego stanowiska, B. K. żaliła się Barbarze Blidzie, że pomimo przekazania pieniędzy, nie doszło do umorzenia odsetek. Barbara Blida stwierdziła wówczas, że: „jest jej bardzo przykro i wstyd za (Z. B. i określiła go nieparlamentarnie”, zapewniając równocześnie, iż kwota została przekazana prezesowi. Z powodu rozporządzenia wskazaną kwotą, B. K. kilkanaście razy „miała awantury” z M. M. i J. W. którzy zarzucali jej lekkomyślność. Pomimo tej sytuacji, B. K. w dalszym ciągu utrzymywała ze Z. B. „poprawne” kontakty na gruncie towarzyskim, uznając, że ich zmiana byłaby bezcelowa i przypuszczając, że były prezes zarządu „R (...)” S.A. może jeszcze w przyszłości awansować. Świadek nie chciała ponadto stwarzać „kłopotliwej sytuacji” (protokół przesłuchania świadka B. K. k. 109-114 – TOM II kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

W trakcie przesłuchania w charakterze świadka, w dniu 27 lutego 2007 roku (przeprowadzonego przez asesora P. W.), E. K. zeznała, że nie pamięta, kiedy po raz pierwszy rozmawiała z Barbarą Blidą w sprawie przekazania Z. B. pieniędzy, w zamian za umorzenie odsetek. Stwierdziła, że musiało to być w roku 1997, kiedy doszło do zmiany Rządu, zaś Z. B. kończył pracę w „R (...)” S.A.. Do pierwszej rozmowy w tej sprawie doszło z inicjatywy B. K. w trakcie „wyjazdu narciarskiego”, w Austrii (protokół przesłuchania świadka B. K. k. 142-147 – TOM II kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

W trakcie spotkań referentów śledztwa V Ds 25/06, w związku z sukcesywnym gromadzeniem materiału dowodowego, pojawiła się kwestia możliwości sformułowania wobec konkretnych osób zarzutów popełnienia przestępstwa. Dotyczyło to wątku korumpowania władz spółek węglowych oraz nieprawidłowości przy obrocie węglem. W pierwszej kolejności chodziło tu o przedstawicieli „R (...)” S.A.: W. K., Z. B. oraz B. G., a także przedstawiciela „N (...)” S.A. – J. H. Jako osoby, wobec których mogły być wkrótce wydane postanowienia o przedstawieniu zarzutów, brani byli również pod uwagę J. W. – wspólnik B. K. – biorący udział w przekazywaniu przedstawicielom spółek węglowych korzyści majątkowych, H. D. a także Barbara Blida. W ocenie członków grupy prowadzącej śledztwo, istniały dowody, że pokrzywdzona co najmniej pośredniczyła w przekazaniu kwoty 80.000 zł., ówczesnemu prezesowi zarządu „R (...)” S.A. – Z. B. kwota ta miała zostać przekazana Barbarze Blidzie przez B. K., która w ten sposób zamierzała „wynagrodzić” Z. B. za doprowadzenie do umorzenia przez „R (...)” S.A. odsetek od należności, przysługującej w związku z nieterminowym regulowaniem przez „A (...)” B. K. płatności za sprzedany jej węgiel. Faktycznymi podstawami wskazującymi, według referentów, na istnienie uzasadnionego podejrzenia, że Barbara Blida dopuściła się czynu, polegającego na podjęciu się przekazania wymienionej kwoty prezesowi „R (...)” S.A., były przede wszystkim zeznania B. K. bardzo szeroko relacjonującej swoje stosunki osobiste i towarzyskie z Barbarą Blidą. To właśnie pokrzywdzona, jako znajoma Z. B., była według B. K. właściwą osobą, mogącą dopomóc jej w przekazaniu korzyści majątkowej. B. K. zeznała, że poprosiła Barbarę Blidę o podjęcie próby „załatwienia” umorzenia

odsetek, w zamian za korzyść majątkową, przekazaną Z.

B.

Ponadto w toku śledztwa zabezpieczono dokumentację „R (...)” „S.A. oraz „A (...)” B., K., zaś analiza tych materiałów doprowadziła referentów do wniosku, że w okresie, kiedy miało dojść do przekazania opisywanej korzyści majątkowej, przedsiębiorstwo B., K. w sposób nieterminowy regulowało swoje zobowiązania wobec „R (...)” // S.A.. W tym też czasie „A (...)” B., K. złożyła do właściwego sądu wnioski o otwarcie postępowania układowego. W celu dalszej weryfikacji zeznań B., K., pozyskano zeznania zatrudnionych w jej firmie sekretarek oraz kierowców. Z ich relacji wynikało, że Barbara Blida była bardzo częstym gościem w siedzibie „A (...)” w Katowicach, a nadto B., K. często obdarowywała pokrzywdzoną prezentami, w postaci ubrań oraz perfum. Kierowcy zatrudniani przez B., K. często odwozili Barbarę Blidę do Warszawy oraz przywozili ją na Śląsk. W ocenie prowadzących postępowanie, zeznania B., K. były wiarygodne, gdyż nie miała ona interesu w nieprawdziwym i bezpodstawnym pomawianiu swojej „przyjaciółki”. Waler wiarygodności przyznany został zeznaniom B., K. także w odniesieniu do pozostałych osób, stanowiąc i w tych przypadkach podstawę do sformułowania zarzutów. B., K. była przesłuchiwana wielokrotnie, jej zeznania były bardzo obszerne, z reguły konsekwentne (tak przynajmniej oceniali je prowadzący postępowanie). Ponadto znajdowały one częściowe poparcie w innych dowodach, zgromadzonych w toku postępowania. Na początku kwietnia 2007 roku, w trakcie narad prowadzących śledztwo z przełożonymi, pojawiła się kwestia możliwości przedstawienia zarzutów w ramach tzw. wątku węglowego. Postanowiono o przyspieszeniu realizacji wszystkich zaplanowanych czynności w taki sposób, aby możliwym stało się przedstawienie zarzutów wszystkim osobom podejrzanym, wywodzącym się z władz spółek węglowych. Polecenie takie zostało wydane początkowo przez M. W., później zaś także przez K., B.. Po zebraniu prawie

kompletnego, w pojęciu referentów śledztwa, materiału dowodowego, podjęli oni wspólnie decyzję, o wydaniu wobec wskazanych osób postanowień o przedstawieniu zarzutów i przesłuchaniu ich w charakterze podejrzanych. Planowano także, w przypadku wystąpienia takiej potrzeby, przeprowadzenie konfrontacji z udziałem B. K. Czynności te miały przy tym stanowić kolejny etap weryfikacji relacji B. K.

Po świętach Wielkiej Nocy (które w roku 2007 wypadały w dniach 9-10 kwietnia) referenci wspólnie ustalili, że należy przeprowadzić zatrzymania części osób, wobec których planowano przedstawienie zarzutów, dokonać przeszukań w ich mieszkaniach, ogłosić im postanowienia o przedstawieniu zarzutów oraz przeprowadzić ewentualne konfrontacje z B. K. Po przeprowadzeniu powyższych czynności referenci śledztwa zamierzali podjąć decyzje w zakresie zastosowania wobec podejrzanych środków zapobiegawczych (*protokół przesłuchania świadka S. G. k. 419-422 - TOM III; protokół przesłuchania świadka P. W. k. 444-450 - TOM III; protokół przesłuchania świadka T. B. k. 489-491 - TOM III; protokół przesłuchania świadka M. K. - S. , k. 529-541, k. 544, k. 547 - TOM III*).

Dalsza część uzasadnienia złożona została w Kancelarii Tajnej Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, Wydziału V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji („A”).

O planowaniu przez nadzorujących śledztwo prokuratorów „realizacji procesowej” funkcjonariusze Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach powzięli wiadomość we wtorek – 17 kwietnia 2007 roku. Wtedy to właśnie G. H. rozmawiał telefonicznie z asesorem M. K. – S. i to właśnie w toku tej rozmowy przedstawicielka Prokuratury Okręgowej w Katowicach poinformowała funkcjonariusza o planach dotyczących zatrzymań. O poczynionych ustaleniach G. H. niezwłocznie poinformował swojego bezpośredniego przełożonego – Naczelnika Wydziału Postępowań Karnych Delegatury – M. C.

Ponieważ wiadomość miała charakter nieoficjalny, M. C. polecił G. H. aby osobiście udał się do siedziby Prokuratury Okręgowej w Katowicach, celem weryfikacji uzyskanej informacji u prokuratora T. B. bądź też Naczelnika Wydziału V Śledczego – T. T. Wiadomość o planowaniu zatrzymań została potwierdzona. W rozmowach z prokuratorami i asesorami padały jednak różne informacje, co do konkretnych osób, mających podlegać zamierzonym czynnościom. Z uwagi na konieczność podjęcia przygotowań do „realizacji”, funkcjonariusze starali się uzyskać ostateczną listę osób zatrzymywanych. O kłopotach z tym związanych M. C. i G. H. poinformowali Dyrektora Delegatury – R. Ś. . Dyrektor odbył spotkanie z ówczesnym Prokuratorem Okręgowym w Katowicach – K. B. – po którym przekazał M. C. informację, że ustalone zostało ostateczne zestawienie osób podlegających czynnościom. Nadto zmianie uległ termin planowanych czynności – z pierwotnie ustalonego – 24 kwietnia – na 25 kwietnia 2007 roku. W czwartek – 19 kwietnia 2007 roku – Naczelnik Wydziału Postępowań Karnych skontaktował się z Prokuratorem Okręgowym w Katowicach – K. B. i poprosił go o podanie listy osób podlegających zatrzymaniu. Prokurator Okręgowy zaproponował, że jeszcze przed przesłaniem dokumentów procesowych, w postaci zarządzeń o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu oraz postanowień o przeszukaniu, do Delegatury dostarczony zostanie pisemny wykaz osób, mających być zatrzymanymi. Dokument taki nie został jednak do Delegatury przesłany. W trakcie kolejnej rozmowy – przeprowadzonej pomiędzy M. C. a K. B. w dniu 20 kwietnia 2007 roku – ten ostatni stwierdził, że cały czas istnieją jeszcze kontrowersje co do sformułowania zarzutów i zatrzymania poszczególnych osób, ewentualnie poprzestania na doręczeniu im wezwań do stawienia. Wśród osób, które z całą pewnością będą zatrzymywane, Prokurator Okręgowy wymienił J. W. , J. H. , W. K. oraz Barbarę Blidę (*protokół przesłuchania świadka M. C. k. 119-120 – TOM I*).

Przesłuchiwana w dniu 18 kwietnia 2007 roku B. K., odnosząc się do przekazania korzyści majątkowej dla Z.

B. zeznała, że Barbara Blida: „wiedziała, że ma pieniądze przekazać, że te pieniądze są gratyfikacją (...), musiała wiedzieć”. I dalej: „(...) zaryzykowała straszną rzecz (...) ona była posłem (...) zrobiła to na pewno z przyjaźni, wiedziała jakie mam problemy (...) zrobiło jej się mnie żal” (protokół przesłuchania świadka B. K. wraz z załącznikami, k. 16-30 – TOM III kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

W dniu 19 kwietnia 2007 roku, do Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach, skierowany został kolejny wniosek o przedłużenie okresu trwania śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach. Wskazano w nim, że ówczasie rozważano już przedstawienie zarzutów z art. 228 § 1 k.k. osobom pełniącym funkcje publiczne w „R (...)” S.A., „B (...)” S.A. oraz „N (...)” S.A.. Kwestia ta miała zostać rozstrzygnięta po ustaleniu, czy osoby te mogą być podmiotami przestępstwa z art. 228 § 1 k.k., co miało nastąpić po uzyskaniu informacji o dysponowaniu środkami publicznymi przez wymienione spółki, z Ministerstwa Gospodarki, Ministerstwa Finansów bądź Ministerstwa Skarbu Państwa (wniosek o przedłużenie okresu trwania śledztwa, z dnia 19 kwietnia 2007 roku - kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

W dniu 19 kwietnia 2007 roku, Prokurator Okręgowy w Katowicach - K. B. - zaprosił Prokuratora Apelacyjnego w Katowicach - T. J. oraz jego Zastępcę - P. G., na odprawę służbową, zorganizowaną na terenie Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w czasie której omówione zostały kwestie związane z możliwością przekształcenia postępowania V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach w fazę „ad personam”. W toku spotkania, poza omówieniem podstaw zarzutów wobec

osób, co do których planowano zatrzymanie, zajęto się kwestią dalszych czynności śledczych. Ustalono, iż konieczne jest uzupełniające przesłuchanie B. K. W spotkaniu uczestniczyli także: Zastępca Prokuratora Okręgowego oraz referenci śledztwa, jak również T. T. który dopiero wówczas dowiedział się, jakie osoby mają zostać objęte czynnościami związanymi z „realizacją” i jakie zarzuty zostaną im przedstawione, a także w oparciu o jakie dowody. W trakcie spotkania doszło również do dyskusji na temat zasadności zatrzymań wszystkich osób, wobec których planowano przedstawienie zarzutów, w tym także w kontekście osoby Barbary Blidy. Świadek zapamiętał, że M. K. – S. oraz T. B. mieli w tym zakresie pewne wątpliwości – „mocno zastanawiali się nad tą kwestią”. Nowy Naczelnik Wydziału Śledczego Prokuratury Okręgowej w Katowicach opowiedział się za zatrzymaniem wszystkich osób, objętych zarzutami (protokół przesłuchania świadka T. T. k. 463; k. 470-473 – TOM III; protokół przesłuchania świadka P. G., k. 582-610 – TOM III).

W trakcie przesłuchania B. K., w dniu 20 kwietnia 2007 roku, zwrócono się do świadka o wyjaśnienie rozbieżności, występujących w jej zeznaniach, dotyczących kwestii udzielenia korzyści majątkowej Z. B. złożonych w dniach 16 czerwca 2006 roku oraz 14 lutego 2007 roku. B. K. oświadczyła, że spotkanie, które relacjonowała w trakcie pierwszego przesłuchania, miało miejsce pod koniec roku 1997 i to w jego toku Z. B. wskazał jej, że w sprawie umorzenia odsetek powinna złożyć wniosek na piśmie – „bo wszystko ma mieć ręce i nogi i musi być zgodne z przepisami”. Z. B. nigdy nie żądał od B. K. pieniędzy, były to jedynie jej domniemania. Świadek zwróciła się o pomoc do Barbary Blidy, gdyż sama nie miała odwagi, aby zwrócić się z tym do prezesa osobiście. B. K. nigdy nie proponowała Z. B. „rekompensaty”. Świadek potwierdziła, że okazane jej pismo z dnia 30 września 1997 roku, z odręcznym numerem 1(...) podpisane przez E. P., dotyczyło tych właśnie odsetek, o których umorzenie się

ubiegała (protokół przesłuchania świadka B. ... K.; ... wraz z załącznikami, k. 31-41 – TOM III kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

Zgodnie z informacją, przesłaną także drogą faksową z Ministerstwa Finansów do Prokuratury Okręgowej w Katowicach w dniu 20 kwietnia 2007 roku, Resort ten wspierał sektor górnictwa węgla kamiennego z budżetu państwa w latach 1992-2004. Minister Finansów corocznie, w projekcie ustawy budżetowej, uchwalanej następnie przez Parlament, umieszczał na wniosek ministra właściwego do spraw restrukturyzacji górnictwa dotacje, przewidziane dla sektora. Ministerstwo Finansów nie posiadało szczegółowych informacji na temat finansowa poszczególnych podmiotów gospodarczych (w tym i „R (...)” S.A.), albowiem to w kompetencjach ministra właściwego do spraw restrukturyzacji górnictwa węgla kamiennego leżało rozdysponowanie dotacji, udzielonych z budżetu państwa (informacja Ministerstwa Finansów, z dnia 20 kwietnia 2007 roku, k. 31-32 – TOM XXX kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach; kopia faksowa pisma – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

Datowany na dzień 23 kwietnia 2007 roku aneks do planu czynności śledczych w sprawie V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, zawierał projekty zarzutów dla ośmiu osób, w tym i Barbary Blidy, a także B. ... K., której planowano zarzucić popełnienie przestępstwa z art. 229 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k.k. (w zakresie udzielenia korzyści majątkowej J. ... D. ... w zamian za zatrudnienie A. ... D. ...), bowiem w odczuciu referentów śledztwa, w aspekcie tego zachowania, B. ... K. nie mogła skorzystać z „dobrodziejstwa” art. 229 § 6 k.k.; przeciwne stanowisko w zakresie omawianego zagadnienia prezentował ówczesny Prokurator Okręgowy w Katowicach – K. ... B. ... - czego potwierdzeniem było umieszczenie przez niego stosownej adnotacji na pierwszej stronie aneksu,

opatrzonej datą 24 (?) kwietnia 2007 roku). Zawarte w aneksie opis czynu oraz kwalifikacja prawna przestępstwa, którego popełnienie zamierzano zarzucić Barbarze Blidzie, były tożsame z ujęciem przyjętym w postanowieniu T.

B. z dnia 24 kwietnia 2007 roku. Jak wynika z aneksu, przedstawienie większości z projektowanych zarzutów, w tym i tego sformułowanego wobec Barbary Blidy, uzależnione było od uzyskania informacji z Ministerstwa Gospodarki oraz Ministerstwa Finansów, czy „N. (...)” S.A. i „R. (...)” S.A., w okresie wskazanym w zarzutach, dysponowały środkami publicznymi oraz w jakim zakresie i na co zostały one przeznaczone.

W odniesieniu do ewentualności stosowania środków przymusu w stosunku do osób, którym zamierzano przedstawić zarzuty, przyjęto w aneksie, że celowym będzie zatrzymanie i doprowadzenie do Prokuratury:

- W. K.
- J. H.
- J. W.

(co do których planowano rozważenie wystąpienia z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania), oraz

- Barbary Blidy.

Jako wspólną dla wszystkich wymienionych osób przesłankę zastosowania zatrzymania i przymusowego doprowadzenia, przyjęto potrzebę koncentracji czynności dowodowych z udziałem wszystkich podejrzanych.

Z zatrzymaniem wskazanych osób miały być połączone przeszukania miejsc zamieszkania podejrzanych, w celu ujawnienia rzeczy podlegających zajęciu na poczet przyszłych kar majątkowych oraz zatrzymania paszportów.

W aneksie zawarta została adnotacja o odrębnym zdaniu jednego z referentów (stanowisko takie zajęła asesora M. K. - S.) w zakresie zatrzymania Barbary Blidy.

Odnosnie pozostałych podejrzanych (B. G., H. D. oraz Z. B.) planowano w dniu zatrzymań przeprowadzenie przeszukań miejsc ich zamieszkania i jednocześnie wręczenie

im wezwań do stawiennictwa na czynności, w tym samym dniu.

W przypadku B. G. i Z. B. referenci śledztwa uznali, że na ówczesną chwilę brak było wystarczającego uzasadnienia dla stosowania innych, niż nieizolacyjne, środków zapobiegawczych.

W odniesieniu do B. G. uznano, że:

- zarzucane mu czyny zagrożone były karą pozbawienia wolności do lat 5,
- od popełnienia czynu upłynęło 9 lat,
- trudno uzasadnić obawę matactwa w przypadku, gdy brak było jakichkolwiek informacji, by B. G. z kimkolwiek wchodził w porozumienie otrzymując korzyści,
- trudno uzasadnić obawę matactwa w przypadku, gdy z końcem lutego w „G (...)” pojawił się artykuł pt. „Alexis sypie układ”, w którym wskazano, że B. K. składa w Prokuraturze zeznania obciążające osoby związane z górnictwem – logicznym zatem wydało się, że osoby, którym B. K. wręczała korzyści, jeśli miały podjąć się mataczenia, to zrobiły to po tym artykule.

W przypadku Z. B., przyjęto zaś następujące argumenty:

- materiał dowodowy w zakresie jego sprawstwa opierał się wyłącznie na zeznaniu B. K., która twierdziła, że Barbara Blida przekazała jej informację, iż Z. B. przyjął propozycję korupcyjną – brak zatem było wówczas dowodu bezpośredniego,
- w związku z zatrzymaniem Barbary Blidy wykluczona zostałaby możliwość nawiązania kontaktu i ewentualnego uzgodnienia linii obrony,
- zarzucany mu czyn zagrożony był karą pozbawienia wolności do lat 5,

- od popełnienia czynu upłynęło 9 lat,
- trudno uzasadnić obawę mactwa w przypadku, gdy z końcem lutego w „G. (...)” pojawił się artykuł pt. „Alexis sypie układ”, w którym wskazano, że B. K. składa w Prokuraturze zeznania, obciążające osoby związane z górnictwem – logicznym zatem wydało się, że osoby którym B. K. wręczała korzyści, jeśli miały podjąć się mactwa, to zrobiły to po tym artykule.

Ówczesny Prokurator Okręgowy w Katowicach – K. B. – umieścił na pierwszej stronie aneksu adnotację, że uważa za konieczne zatrzymanie wszystkich osób, co do których wydane zostaną postanowienia o przedstawieniu zarzutów, z wyjątkiem Z. B. (decyzję pozostawiając jednak do uznania referentów). Zdaniem K. B. uzyskiwanie z Ministerstwa Gospodarki dokumentów potwierdzających dysponowanie przez prezesa zarządu spółki węglowej środkami publicznymi, nie było niezbędnym warunkiem do przedstawienia zarzutów osobom, wobec których planowano „realizację”, gdyż już wcześniej pozyskano materiały potwierdzające te okoliczności z katowickiej Delegatury Najwyższej Izby Kontroli (*aneks do planu czynności śledczych w sprawie V Ds 25/06, z dnia 23 kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

Zgodnie z relacjami przesłuchanych w charakterze świadków referentów śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, wśród prowadzących postępowanie pojawiły się pewne rozbieżności w odniesieniu do ilości osób, podlegających zatrzymaniu. Generalnie czwórka referentów była zgodna, co do zasadności odstąpienia od zatrzymania Z. B., przyjmując, że zebrane przeciwko wymienionej osobie dowody nie są wystarczające do zastosowania środka przymusu przewidzianego w art. 247 § 1 k.p.k.. Jedynym środkiem dowodowym, który wskazywał, że Z.

B. przyjął przekazaną mu korzyść majątkową, były zeznania B.

K. która o fakcie tym miała dowiedzieć się od Barbary Blidy. Planowana „realizacja procesowa” miała dopiero, w założeniu referentów, doprowadzić do pozyskania dowodów, pozwalających na weryfikację założenia, które legło u podstaw sformułowania zarzutu wobec Z. B.

Jednocześnie jednak prowadzący śledztwo uznali, że istnieją podstawy do przedstawienia Z. B. zarzutu o charakterze korupcyjnym, albowiem przesłuchanie go w charakterze świadka naruszałoby jego prawo do obrony. Referenci śledztwa liczyli, że możliwe będzie uzyskanie dowodów w zakresie odpowiedzialności karnej Z. B.

poprzez dokonanie przeszukania jego mieszkania, jak również złożenie przez niego wyjaśnień. Walor weryfikacyjny mogło mieć także przesłuchanie w charakterze podejrzanej Barbary Blidy. Liczono również, iż znaczenie dowodowe w aspekcie czynu zarzucanego Z. B. mogą mieć wyniki przeszukania mieszkania Barbary Blidy.

W odniesieniu do kwestii zatrzymania Barbary Blidy, T. B. (po początkowych wątpliwościach), P. W. oraz S. G. byli zgodni, co do zasadności zastosowania wobec niej instytucji przewidzianej w art. 247 § 1 k.p.k.. Wychodzili oni z założenia, że z jednej strony istnieje podstawa faktyczna (dowodowa) do przedstawienia Barbarze Blidzie zarzutu popełnienia przestępstwa (w tym zakresie tożsame stanowisko zajmowała zresztą także M. K. - S.), zaś z drugiej strony, zachodziła potrzeba skoncentrowania czynności procesowych w taki sposób, aby Barbara Blida nie miała możliwości kontaktu (zarówno bezpośredniego jak i telefonicznego) ani ze Z. B., ani z B. K., ani też z innymi osobami, które mogły mieć związek z popełnieniem przestępstw, zarzucanych Barbarze Blidzie i Z. B. (w tym kontekście chodziło przede wszystkim o ewentualnego dalszego pośrednika w przekazywaniu korzyści majątkowej, pochodzącej od B. K.). Prowadzący śledztwo zamierzali w trakcie przesłuchania Barbary Blidy uzyskać od niej również informacje, co do okoliczności związanych z przekazywaniem jej środków

majątkowych przez B. K. Między innymi Barbarze Blidzie miały być okazane pewne dokumenty, związane z przebudową jej domu w Szczyrku. W odniesieniu do Barbary Blidy miała być także rozważona kwestia zastosowania, po wykonaniu czynności, środka zapobiegawczego. W związku z przedstawioną ewentualnością, zlecono funkcjonariuszom Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego zatrzymanie, w trakcie przeszukania, paszportu należącego do Barbary Blidy, przewidywano bowiem możliwość orzeczenia środka w postaci zakazu opuszczania kraju, połączonego z zatrzymaniem paszportu. Zagadnienie to miało zostać rozważone jednak dopiero po zakończeniu czynności z udziałem Barbary Blidy i innych osób. Zatrzymanie paszportu w trakcie przeszukania mogło też, zdaniem referentów, mieć pewne znaczenie dowodowe, albowiem dokument ten zamierzano poddać oględzinom, w celu stwierdzenia, czy nie naniesiono na jego kartach odcisków pieczęci, potwierdzających fakty przekraczania granicy (B. K. składała bowiem relacje o wspólnych z Barbarą Blidą wyjazdach do Austrii i Włoch). Wymieniona trójka prowadzących uznawała, że są spełnione wszystkie przesłanki faktyczne i prawne, pozwalające na zatrzymanie Barbary Blidy, w celu realizacji zadań „*stricte*” procesowych. T. B. podnosił jedynie wątpliwości natury ogólnospołecznej – iż po dokonaniu zatrzymania Barbary Blidy dojdzie do publicznych wystąpień, wskazujących na polityczne zaangażowanie Prokuratury. Prokurator podzielił się wątpliwościami ze swoim przełożonym, który przyjmując do wiadomości istnienie takiego zagrożenia, zwrócił mu uwagę, że jako prawnik winien on stosować w praktyce normy prawne, nie oglądając się na aspekty pozamerytoryczne. Podkreślił również, iż takie podejście, jakie zostało mu przedstawione przez T. B. prowadziłoby do całkowitego ubezwłasnowolnienia prokuratora. Nie mógłby on podejmować tego rodzaju czynności procesowych wobec osób publicznie znanych, bądź pełniących eksponowane funkcje. W rozmowach z T. B., P. W. oraz T. G. przekonywali starszego kolegę, że ich przeświadczenie o zasadności zatrzymania Barbary Blidy wynika z własnego przekonania, a nie jedynie ze stanowiska zajętego przez ich przełożonych. W

szczegółności, jako zasadne przyjmowali argumenty, iż w przypadku poprzestania na doręczeniu Barbarze Blidzie wezwania i możliwości jej niestawiennictwa, zburzeniu uległaby koncepcja wszystkich planowanych działań. Konsekwentne stanowisko przeciwne zatrzymaniu Barbary Blidy prezentowała M. K. - S. która obawiała się reakcji opinii publicznej na zastosowanie takiego środka przymusu. Jak zeznała ówczesna asesora, faktycznie jednak jej stanowisko było wynikiem wahań, mieszanych uczuć, z uwagi na przewidywany oddźwięk społeczny, nie zaś wątpliwości natury prawnej.

Zagadnienie związane z czynami o charakterze korupcyjnym, których popełnienie zamierzano zarzucić Barbarze Blidzie oraz Z. B. pozostawało w zakresie wątków przypisanych do referatu asesora P. W. Zgodnie z wcześniej przyjętym podziałem, to zatem ten właśnie referent powinien sporządzić dokumentację procesową, stanowiącą podstawę do realizacji czynności, związanych z zatrzymaniem Barbary Blidy, przeszukaniem jej osoby i zajmowanych przez nią pomieszczeń, a także przedstawieniem jej zarzutów. T. B. jako jedyny z grona referentów pełniący funkcję prokuratora Prokuratury Okręgowej, zaproponował asesorem, że: *„lepiej będzie, jeśli to on podpisze wszystkie decyzje związane z zatrzymaniem Barbary Blidy”*. Chodziło o uniknięcie zarzutów ze strony przedstawicieli klasy politycznej oraz mediów, że decyzje takie, odnoszące się do osoby znanej, pełniącej w przeszłości funkcje publiczne, przy tym polityka, wydaje asesora, do tego delegowany do Prokuratury Okręgowej, a zatem funkcjonariusz prokuratury, któremu przyznana jest mniejsza niezależność niż prokuratorowi i który może obawiać się konsekwencji służbowych swego „niepostuszeństwa” (protokół przesłuchania świadka S. G. k. 421-424, k. 426 – TOM III; protokół przesłuchania świadka P. W. k. 444-447, k. 452-453, k. 455-456 – TOM III; protokół przesłuchania świadka T. B. k. 491-493 – TOM III; protokół przesłuchania świadka M. K. - S. k. 527-535, k. 544 – TOM III).

Datowane na dzień 23 kwietnia 2007 roku wezwanie do stawienia dla B. K. na dzień 25 kwietnia 2007 roku, na godzinę 9.00, świadek odebrała osobiście w dniu wystawienia (*wezwanie z dnia 23 kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

Z uwagi na dalsze wątpliwości co do kręgu zatrzymywanych osób M. C. już w dniu 23 kwietnia 2007 roku (w poniedziałek), interweniował u Naczelnika Wydziału V Śledczego Prokuratury Okręgowej w Katowicach – T. T. Początkowo odbył z nim rozmowę telefoniczną, a następnie sam udał się do siedziby Prokuratury. T. T. wskazał wówczas, że wiążące stanowisko zostanie w tej sprawie zajęte przez Prokuraturę do dnia 24 kwietnia 2007 roku – do godziny 09.00. Wątpliwości dotyczyły już w zasadzie jedynie osoby Z. B. a konkretnie kwestii jego zatrzymania bądź doręczenia mu wezwania do stawienia w Prokuraturze Okręgowej w Katowicach. Dokumenty procesowe, mające stanowić podstawą czynności funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, miały zostać wydane przez prokuratorów do godziny 11.00, w dniu 24 kwietnia 2007 roku. O tej też porze M. C. i G. H. stawili się u T. T. Poza uzyskaniem stosownych postanowień i zarządzeń, funkcjonariusze chcieli także otrzymać informację, co do których z podlegających „realizacji” osób planowane jest zastosowanie środków zapobiegawczych, w postaci tymczasowych aresztowań. Wiedza ta była im niezbędna, ze względu na konieczność ewentualnego zaangażowania funkcjonariuszy w czynności także w ciągu kolejnych dwóch dni po zatrzymaniach. T. T. twierdził jednak, że decyzja taka może być podjęta dopiero po przeprowadzeniu czynności z osobami zatrzymanymi. Dokumentacja stanowiąca podstawę czynności wydana została funkcjonariuszom ostatecznie w dniu 24 kwietnia 2007 roku, około godziny 13.00 (*protokół przesłuchania świadka M. C. , k. 120-121 – TOM I*).

W dniu 24 kwietnia 2007 roku, prokurator Prokuratury Okręgowej w Katowicach – T. B. – wydał między innymi postanowienie o przedstawieniu Barbarze Blidzie zarzutu o to, że: *w nieustalonych dniach w okresie od dnia 1 grudnia 1997 roku do dnia 31 marca 1998 roku, w Siemianowicach Śląskich, chcąc, aby B. K. udzieliła korzyści majątkowej pełniącemu funkcję publiczną Z. B. – Prezesowi Zarządu „R (...)*
” S.A. z siedzibą w R., j, podjęła się przekazania kwoty 80.000 złotych Z. B., w zamian za umorzenie odsetek należnych „R. „S.A., a naliczonych od niespłaconych należności głównych „A (...)
” sp. j. z siedzibą w Katowicach, z tytułu dostaw węgla, w ten sposób, że za pośrednictwem nieustalonej dotychczas osoby przekazała Z. B. korupcyjną propozycję B. K., a następnie przyjęła od niej wymienioną wyżej kwotę, celem przekazania Z. B.

to jest o przestępstwo z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k..

(kserokopia postanowienia z dnia 24 kwietnia 2007 roku, o przedstawieniu zarzutu Barbarze Blidzie, k. 136-137 – TOM I).

Jak wynika z relacji referentów śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, jak również z treści wytworzonych przez nich dokumentów, zarzut sformułowany wobec Barbary Blidy opierał się głównie na zeznaniach B. K. Na ówczesnym etapie postępowania, od tego świadka przyjęto depozycje podczas 26 przesłuchań, przeprowadzonych po przejęciu sprawy przez Prokuraturę Okręgową w Katowicach. Jedenastu z tych przesłuchań dokonali funkcjonariusze Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach, zaś piętnastu – asesory – delegowani do Prokuratury Okręgowej w Katowicach i prokurator tejże Prokuratury. B. K. zeznawała w okresie od dnia 25 maja 2006 roku, do dnia 20 kwietnia 2007 roku.

Pierwsze przesłuchania (do dnia 18 października 2006 roku włącznie) prowadzili funkcjonariusze Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - G., H. i dwukrotnie M., C.

Na podstawie zeznań B., K., oraz dostępnych dokumentów, ustalono co następuje:

B., K. prowadziła działalność gospodarczą pod szyldem „A (...)” spółka jawna.

B., K. w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej, skupiała się między innymi na handlu węglem wysokiej jakości i bogatej kaloryczności - takim, jakim dysponowała między innymi „R (...)”

„S.A.. Kontrakt na dostawy węgla z „R (...)” S.A., B., K. zawarła z początkiem 1993 roku. Wówczas też, po intensywnych poszukiwaniach wiarygodnych odbiorców węgla, nawiązała kontakt z czeską firmą o nazwie „T (...)”. W okresie współpracy handlowej B., K. z „R (...)” S.A., funkcjonował już, narzucony przez Ministra J. S. bezwzględny zakaz sprzedaży węgla odbiorcom redystrybuującym ten surowiec do krajowych zakładów energetycznych. W konsekwencji, lukratywne kontrakty handlowe, wiążące „A (...)”

„sp. j. z Elektrociepłownią „P (...)” S.A. i Elektrociepłownią „K (...)” S.A., nie mogły być realizowane. Jednocześnie zachwiana została płynność finansowa największych kontrahentów spółki B., K. - firmy „T (...)” i „E (...)”, czego efektem było z jednej strony, wydłużenie terminów płatności, z drugiej zaś, opóźnienie w zapłacie należności głównych i odsetek. W rezultacie, „A (...)” sp. j., nie była w stanie wyasygnować środków na pokrycie własnych zobowiązań, w tym i należnych „R (...)” S.A.. Od zaległych zobowiązań zaś naliczane były stosowne odsetki. Wspólnik „A (...)” zeznał, że w przypadku odsetek naliczanych przez „R (...)” S.A., opiewały one na 30-40 %, zaś umowy zawarte z czeskimi przedsiębiorcami przewidywały odsetki rzędu kilku procent rocznie. Tak więc długi obciążające „A (...)” narastały znacznie szybciej, niż przysługujące jej wierzytelności. W tej sytuacji B.

K₁ postanowiła podjąć działania, zmierzające do częściowego choćby umorzenia należności. W tym celu B₁ i K₁ przeprowadziła rozmowy z prezesem zarządu „R (...)” S.A. – Z₁ B₁. Złożyła także w sekretariacie spółki pisemną prośbę o umorzenie długu oraz naliczanych od niego odsetek. Wniosek okazał się jednak bezskuteczny. B₁ K₁ wiedziała, że bliskie, koleżeńskie kontakty ze Z₁ B₁, utrzymywała jej znajoma, czy też przyjaciółka – Barbara Blida. Postanowiła zwrócić się do niej o pomoc w skutecznym „dotarciu” do prezesa zarządu jej wierzyciela. B₁ K₁ była gotowa wyłożyć w tym celu pewną kwotę pieniężną. Rozmowy z Barbarą Blidą rozpoczęły się podczas wspólnego wyjazdu na narty, na przełomie listopada i grudnia 1997 roku. Wówczas to B₁ K₁ po raz pierwszy podjęła ten temat, zwracając się o pomoc w niniejszej sprawie do Barbary Blidy oraz F₁ B₁. Pomoc ta miała polegać na nakłonieniu Z₁ B₁ do wyrażenia zgody na umorzenie zaległych odsetek, w zamian za udzielenie mu korzyści majątkowej, w postaci określonej sumy pieniędzy. Skonkretyzowanie rozmów na ten temat miało miejsce w trakcie uroczystości imieninowo – barbórkowych, w mieszkaniu Barbary Blidy. B₁ K₁ ponownie wystąpiła wówczas z korupcyjną propozycją, prosząc Barbarę Blidę o ustalenie z prezesem zarządu „R (...)” S.A. warunków umorzenia odsetek oraz wysokości tak zwanej „prowizji”, mającej mu przypaść, jako forma gratyfikacji. Propozycja w tym zakresie opiewała na 80.000 złotych. Po upływie dziesięciu dni Barbara Blida powiadomiła B₁ K₁ że Z₁ B₁ przystał na powyższą propozycję. W rezultacie B₁ K₁ przekazała bezpośrednio Barbarze Blidzie gotówkę we wskazanej wysokości, celem przekazania jej Z₁ B₁. Pomimo powyższych zabiegów, likwidacja długu nie nastąpiła i to pomimo potwierdzenia przez Barbarę Blidę faktu przekazania pieniędzy.

Okoliczność podjęcia próby doprowadzenia do umorzenia odsetek, w zamian za udzielenie korzyści majątkowej, miał potwierdzić w swoich zeznaniach M₁ M₁, który odpowiadając na pytanie: „Czy świadkowi

jest cokolwiek wiadome na temat przekazania prezesowi Z. B. pieniędzy w zamian za umorzenie odsetek naliczonych od długów A. (...) wobec R (...)?" podał, że: „(...) było coś takiego, sprawa dotycząca umorzenia odsetek, ale nie pamiętam o jaką kwotę odsetek chodziło i jak ona się zakończyła.”

W wyniku podjętych w toku śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach czynności ustalono, że Barbara Blida często kontaktowała się ze Z. B. odwiedzając go także w siedzibie „R (...)”

„S.A.. W trakcie tych wizyt towarzyszył jej F. B. Fakty wizyt potwierdziły pracownicy „R (...)” „S.A.: E. S. H. K. oraz T. S.

Analiza dokumentacji „R (...)” „S.A. potwierdziła fakt zadłużenia „A (...)” „sp. j., na kwoty 9.000.000 złotych (należność główna) oraz 2.628.076 (odsetki).

W toku postępowania zabezpieczono dokument, w postaci sporządzonego przez główną księgową „R (...)” „S.A. – E. P. pisma z dnia 30 września 1997 roku, z którego treści wynikało, że „A (...)” „sp. j., zwracała się do władz „R (...)”

„S.A., o zaniechanie naliczania odsetek, od wymagalnych wierzytelności. Nie odnaleziono jednakże samego pisma, zawierającego powyższy wniosek. Nie ustalono również, aby zaległe należności w postaci odsetek, zostały faktycznie umorzone.

Na podstawie wykazu wierzytelności, które „A (...)”

„sp. j. zgłosiła w lipcu 1998 roku do postępowania układowego ustalono, że wśród zobowiązań „A (...)” „nie zostały wskazane odsetki od należnych „R (...)” „S.A. wierzytelności, w kwocie 500.000 złotych, których termin płatności przypadał na dzień 28 lutego 1998 roku. Ustalono nadto, że sytuacja taka wynikała z faktu, że w roku 1998 wierzyciel nie naliczał odsetek od zadłużenia „A (...)” „, choć czynił to w roku 1997.

Z. B. pełnił funkcję prezesa zarządu „R (...)”

„S.A. w okresie od dnia 29 maja 1995 roku, do dnia 2 kwietnia 1998 roku.

Tak ustalony stan faktyczny oparty został przede wszystkim na uznanych przez referentów śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach za wiarygodne, zeznaniach B. K. Ponadto, fakt znajomości i częstych kontaktów Barbary Blidy ze Z. B., potwierdzony został relacjami procesowymi pracowników sekretariatu „R (...)”

* S.A.. Świadczyli ci potwierdzili także okoliczność towarzyszenia Barbarze Blidzie w tych odwiedzinach przez F. B., który sam również złożył zeznania pozytywnie weryfikujące powołane fakty. Podstawą zarzutu były również relacje procesowe innych pracowników „R (...)”

„S.A., jak również „A (...)” sp. j.. Wspólnik „A (...)” – M. M. – potwierdził istnienie zaległości wobec „R (...)” „S.A.. Zabezpieczono także dokumenty, opisane powyżej, dotyczące zobowiązań, istniejących pomiędzy „A (...)” „sp. j., a „R (...)” „S.A..

W okresie lat 1997 – 1998, „R (...)” „S.A., z siedzibą w R., była beneficjentem dotacji Skarbu Państwa. O fakcie tym świadczył chociażby protokół pokontrolny Najwyższej Izby Kontroli, Delegatury w Katowicach, z marca 1999 roku. Prezes Zarządu spółki pełnił zatem, w ocenie referentów śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, funkcję publiczną.

W zakresie czynu zarzucanego Barbarze Blidzie przyjęto względniejszą dla niej kwalifikację prawną z kodeksu karnego z 1969 roku, w którym przestępstwo korupcji „czynnej” zagrożone było karą pozbawienia wolności do lat 5, podczas gdy kodeks karny z roku 1997, za analogiczne przestępstwo przewiduje sankcję w postaci kary pozbawienia wolności do lat 8 (protokół przesłuchania świadka S. G. k. 418-441 – TOM III; protokół przesłuchania świadka P. W. k. 443-460 – TOM III; protokół przesłuchania świadka T. B. k. 488-520 – TOM III; protokół przesłuchania świadka M. K. - S., k. 527-552 – TOM III; kopia postanowienia, z dnia 10 lipca 2007 roku, o umorzeniu śledztwa V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, k. 884-888 – TOM V; pismo Prokuratury Okręgowej w Katowicach, przy

którym przesłane zostały zażalenia na postanowienie o umorzeniu śledztwa V Ds 55/07 tejże jednostki, z dnia 10 lipca 2007 roku - kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach; analiza akt głównych i podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

Także datę 24 kwietnia 2007 roku noszą wydane również przez prokuratora T. B. zarządzenie o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu Barbary Blidy do siedziby Prokuratury Okręgowej w Katowicach oraz postanowienie o przeszukaniu jej osoby, a także zajmowanych i użytkowanych przez nią pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych. Jak wynika z treści postanowienia, przeszukanie pomieszczeń miało na celu:

- zatrzymanie Barbary Blidy i doprowadzenie jej do Prokuratury Okręgowej w Katowicach,
- ujawnienie i zatrzymanie rzeczy podlegających zajęciu, w celu zabezpieczenia kar i roszczeń majątkowych w postępowaniu karnym,
- ujawnienie i zatrzymanie dokumentów, których treść wskazywać mogła na posiadanie przez Barbarę Blidę majątku w postaci nieruchomości, ruchomości oraz innych praw majątkowych, które mogą podlegać zajęciu w celu zabezpieczenia kar i roszczeń majątkowych w postępowaniu karnym,
- ujawnienie i zatrzymanie dokumentów i rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie,
- ujawnienie i zatrzymanie paszportu wydanego na nazwisko Barbary Blidy.

Przeszukanie osoby miało mieć na celu ujawnienie i zatrzymanie tychże samych rzeczy i dokumentów. Barbara Blida miała zostać doprowadzona do siedziby Prokuratury Okręgowej w Katowicach w dniu 25 kwietnia 2007 roku, o godzinie 09.00 (*kserokopia zarządzenia o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu podejrzaney, z dnia 24 kwietnia 2007 roku, k. 134-135 – TOM I; kserokopia postanowienia o przeszukaniu, z dnia 24 kwietnia 2007 roku, k. 132-133 – TOM I).*

W dniu 24 kwietnia 2007 roku postanowienia o przedstawieniu zarzutów

wydane zostały również wobec J., H., W. K. J. W., B. G., H. D. oraz Z. B. Sporządzone zostały także procesowe decyzje o przeszukaniach osób oraz pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, zajmowanych przez wymienionych podejrzanych. Poza tym wydano również zarządzenia o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu do Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w dniu 25 kwietnia 2007 roku, na godzinę 9.00 podejrzanych: J. H., W. K., J. W., B. G., oraz H. D. Analogicznego zarządzenia nie wydano w odniesieniu do Z. B., uznając, że zebrany w sprawie materiał dowodowy, w zakresie tej osoby, opiera się jedynie na dowodzie z zeznań B. K., która od Barbary Blidy dowiedziała się o przyjęciu przez wymienionego podejrzanego kwoty 80.000 złotych. W tej sytuacji prowadzący postępowanie uznali, że wystarczającym będzie doręczenie Z. B. Wezwania do stawienia się w dniu 25 kwietnia 2007 roku, na godzinę 11.00, w trakcie wykonywanych u niego tego samego dnia, w godzinach porannych, przez funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, czynności procesowych. W ten sposób, przy założeniu skutecznego zatrzymania Barbary Blidy, uniemożliwiono by ewentualny kontakt obojga podejrzanych. Na godzinę 9.00, w dniu 25 kwietnia 2007 roku, wezwano także B. K., z której udziałem zamierzano przeprowadzić, w przypadku zaistnienia takiej potrzeby, czynności konfrontacji. Zatrzymanie Barbary Blidy miało uniemożliwić jej kontakt ze Z. B. oraz B. K., bądź też z innymi, nieustalonymi dotychczas osobami, które według relacji B. K. mogły uczestniczyć w przekazaniu pieniędzy Z. B.

(protokół przesłuchania świadka S. G., k. 421-424, k. 426 – TOM III; protokół przesłuchania świadka P. W., k. 444-447, k. 452-453, k. 455-456 – TOM III; protokół przesłuchania świadka T. B., c. 491-493 – TOM III; protokół przesłuchania świadka M. K., c. 527-535, k. 544 – TOM III; wezwanie dla Z. B. z dnia 24 kwietnia 2007 roku, k.

154 – TOM I; postanowienie o przeszukaniu osoby i pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych H. D. k. 193-194 – TOM I; postanowienie o przeszukaniu pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych Z. B. z dnia 24 kwietnia 2007 roku, k. 59 – TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach; postanowienie o przedstawieniu zarzutów Z. B. z dnia 24 kwietnia 2007 roku, k. 70 – TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach; postanowienie o przeszukaniu pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych B. G. z dnia 24 kwietnia 2007 roku, k. 91 – TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach; zarządzenie o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu podejrzanego B. G. z dnia 24 kwietnia 2007 roku, k. 107-108 – TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach; postanowienie o przedstawieniu zarzutów B. G. z dnia 24 kwietnia 2007 roku, k. 112 – TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach; aneks do planu czynności śledczych w sprawie V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, z dnia 23 kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

Zatrzymanie Barbary Blidy, przeszukania oraz doprowadzenie jej do siedziby Prokuratury Okręgowej w Katowicach, zlecone zostały funkcjonariuszom Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach, którym powierzono również realizację postanowień i zarządzeń, wydanych co do pozostałych podejrzanych (protokół przesłuchania świadka T. B. k. 493-494, k. 504-505 – TOM III).

W dniu 24 kwietnia 2007 roku, w trakcie przekazywania Naczelnikowi Wydziału Postępowań Karnych Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach – M. C. – dokumentów związanych z „realizacją procesową”, T. B. zwrócił funkcjonariuszom uwagę, że Barbara Blida ma być doprowadzona do jego pokoju w siedzibie

Prokuratury Okręgowej w Katowicach już o godzinie 09.00, w dniu 25 kwietnia 2007 roku. Pokrzywdzona miała być przesłuchiwana w pierwszej kolejności. Także na godzinę 09.00 wezwana została świadek B. K. Z. B. miał otrzymać wezwanie do stawienia się w Prokuraturze na godzinę 11.00. T. B. planował, że wszystkie czynności z udziałem Barbary Blidy, w tym także jej ewentualne konfrontacje z B. K. i Z. B., zostaną przeprowadzone w dniu 25 kwietnia 2007 roku (*protokół przesłuchania świadka T. B. k. 493-494, k. 504-505 – TOM III; wezwanie dla B. K. z dnia 23 kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach; wezwanie dla Z. B. z dnia 24 kwietnia 2007 roku, k. 154 – TOM I*).

Powyższe ustalenia, aczkolwiek dotyczą okresu poprzedzającego zdarzenia objęte przedmiotem niniejszego postępowania, zostały przedstawione z uwagi na fakt, że bez ich analizy niemożliwa byłaby ocena zachowań prokuratorów, podjętych już po śmierci Barbary Blidy.

W dniu 25 kwietnia 2007 roku, o godzinie 06.00, T. B. przybył do siedziby Prokuratury Okręgowej w Katowicach. O godzinie 06.20, do świadka zadzwonił M. C. bądź G. H. z informacją, iż wystąpiły: „*pewne problemy dotyczące zatrzymania Pani Blidowej*”. Na pytanie T. B. „*co się stało ?*”, otrzymał on odpowiedź, że Barbara Blida postrzeliła się. Rozmówca przekazał mu również, iż na miejscu zdarzenia znajduje się ekipa Pogotowia Ratunkowego i lekarze twierdzą, że stan pokrzywdzonej jest ciężki, w zasadzie krytyczny. T. B. przekazał uzyskaną informację telefonicznie Naczelnikowi Wydziału V Prokuratury Okręgowej w Katowicach – T. T. Podobny telefon świadek wykonał do Prokuratora Okręgowego w Katowicach – K. B. W rozmowie telefonicznej ze swoim przełożonym, T. B. poprosił go, aby skontaktował się on z Prokuratorem Apelacyjnym w K. – T. J. – w celu przekazania mu sugestii, aby czynności na miejscu

zdarzenia przeprowadzili prokuratorzy tejże jednostki wyższego rzędu, w celu uniknięcia jakichkolwiek wątpliwości, co do bezstronności. Po przybyciu do siedziby Prokuratury T. T., to właśnie on, wraz z Prokuratorem Okręgowym, przejęli kierownictwo nad dalszymi działaniami. Do domu Barbary Blidy skierowani zostali prokuratorzy E. M., z Wydziału V oraz S. C., reprezentujący Wydział VI Prokuratury Okręgowej w Katowicach (*protokół przesłuchania świadka T. B.* k.494-495 – TOM III).

O wydarzeniach w domu Barbary Blidy Prokurator Apelacyjny w Katowicach – T. J. – dowiedział się od Prokuratora Okręgowego w Katowicach – K. B. – w dniu 25 kwietnia 2007 roku, około godziny 06.20. Po kilku minutach od uzyskania tej informacji, T. J. skontaktował się telefonicznie z K. S., pełniącym wówczas funkcję Dyrektora Biura d.s. Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, któremu przekazał uzyskane wiadomości, prosząc również o poinformowanie o tym fakcie kierownictwa Prokuratury Krajowej. Po upływie dalszych kilku minut, T. J. przeprowadził rozmowę telefoniczną z ówczesnym Ministrem Sprawiedliwości – Prokuratorem Generalnym – Z. Z. w trakcie której poinformował go o targnięciu się przez Barbarę Blidę na swoje życie. Zgodnie z relacją T. J. Minister polecił mu wówczas rzetelne przeprowadzenie czynności na miejscu zdarzenia tak, aby nie doszło do utraty śladów oraz wyjaśnienie całej sytuacji. Zwrócił się także o przekazywanie informacji o ustaleniach swoim Zastępcom. Następnie T. J. skontaktował się telefonicznie z prokuratorem K. B., polecając mu, aby niezwłocznie oddelegował na miejsce zdarzenia „sprawnych” prokuratorów, celem przeprowadzenia stosownych czynności. Analogiczne polecenie Prokurator Apelacyjny przekazał T. T., prosząc go jednocześnie o przyjazd na miejsce zdarzenia oraz nadzór nad podjętymi czynnościami, do czasu jego przybycia. Po dotarciu do siedziby Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach, świadek podjął decyzję o wyznaczeniu do prowadzenia postępowania, zmierzającego do ustalenia okoliczności śmierci

Barbary Blidy, Prokuratury Okręgowej w Gliwicach. Pracownicy tej jednostki mieli też przejąć czynności na miejscu zdarzenia. Do Siemianowic Śląskich T. J. przybył około godziny 10.20. Na miejscu zastał już prokuratorów: T. , B. , K. , E. M. oraz S. C. . Prokurator Apelacyjny postanowił, iż do momentu przybycia prokuratorów z jednostki gliwickiej, czynności na miejscu zdarzenia wykonywać będzie S. C. . T. J. polecił nadto niezwłoczne przesłuchanie w charakterze świadka H. B. oraz funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, mających dokonać zatrzymania Barbary Blidy (*protokół przesłuchania świadka T. J. k. 634 - 669 - TOM IV*).

W dniu 25 kwietnia 2007 roku, po godzinie 6.00, T. T. uzyskał od T. B. informację o postrzeleniu się Barbary Blidy. Naczelnik Wydziału V Prokuratury Okręgowej w Katowicach przekazał uzyskaną informację Prokuratorowi Okręgowemu w Katowicach - K. B. - który polecił świadkowi udanie się na miejsce zdarzenia, wraz z dwoma prokuratorami, reprezentującym Wydziały V i VI Prokuratury Okręgowej w Katowicach, celem przeprowadzenia czynności procesowych na miejscu zdarzenia. T. T. skontaktował się telefonicznie z E. M. , któremu przekazał informację o zdarzeniu oraz polecił niezwłoczne przybycie do siedziby Prokuratury. Podobną rozmowę przeprowadził z prokuratorem S. C. . Ponadto zwrócił się do Naczelnika Wydziału Kryminalnego Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach z prośbą, o przygotowanie ekipy dochodzeniowo - śledczej, celem przeprowadzenia czynności na miejscu zdarzenia. Po przybyciu na miejsce, T. T. zastał tam Zastępcę Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - G. O. , Prokuratora Rejonowego w Siemianowicach Śląskich - B. K. oraz kilku funkcjonariuszy Policji. Od G. O. świadek dowiedział się, że Barbara Blida nie żyje. Czynności na miejscu zdarzenia przejęli prokuratorzy: E. M. i S.

C. Po przyjeździe do Siemianowic Śląskich, Prokurator Apelacyjny w Katowicach – T. J. – podjął decyzję, że czynności na miejscu zdarzenia zostaną przejęte przez prokuratorów z Prokuratury Okręgowej w Gliwicach. Na miejscu zdarzenia T. T. dowiedział się także, iż prawdopodobnie czynności funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego były rejestrowane za pomocą kamery wideo. W związku z tym ustaleniem, świadek zwrócił się do obecnego na miejscu – Zastępcy Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego – G. O. – o sprawdzenie tej informacji, zaś po uzyskaniu potwierdzenia, T. T. nakazał zabezpieczenie kamery oraz dostarczenie jej do miejsca wykonywania czynności przez prokuratorów (*protokół przesłuchania świadka T. T. k. 464-467 – TOM III*).

Około godziny 06.20 - 06.30, w dniu 25 kwietnia 2007 roku, Naczelnik Wydziału V Prokuratury Okręgowej w Katowicach – T. T. – skontaktował się telefonicznie z Naczelnikiem Wydziału VI tejże jednostki – J. W. i przekazał mu informację o zdarzeniu z udziałem Barbary Blidy oraz polecenie, czy też prośbę Prokuratora Okręgowego – K. B. – o wyznaczenie jednego z prokuratorów z podległego mu Wydziału, celem udania się na miejsce zdarzenia. Wybór padł na S. C. (*przesłuchanie świadka J. W. k. 756j – TOM IV*).

W dniu 25 kwietnia 2007 roku, E. M. pomiędzy godziną 06.30 a 07.00, został zawiadomiony o zdarzeniu telefonicznie, przez prokuratora T. T. Rozmówca przekazał świadkowi wiadomość, że konieczne jest udanie się przez niego na miejsce zdarzenia. Oprócz E. M. do udziału w czynnościach na terenie nieruchomości Barbary Blidy wyznaczony został prokurator S. C. z ówczesnego Wydziału VI Prokuratury Okręgowej w Katowicach. Po przybyciu do siedziby Prokuratury Okręgowej, E. M. spotkał tam T. T. który poinformował go, że on także zamierza jechać do Siemianowic Śląskich. Na miejsce prokuratorzy dotarli

około godziny 08.20-08.30. Byli już tam: Prokurator Rejonowy w Siemianowicach Śląskich - B. K. oraz ówczesny Zastępca Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego - G. O. Znajdował się tam również Naczelnik Wydziału Postępowań Karnych Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach - M. C. Od B. K. E. M. dowiedział się, że Barbara Blida nie żyje (*protokół przesłuchania świadka E. M.*, k. 613-615 - TOM IV).

Przed godziną 07.00, w dniu 25 kwietnia 2007 roku, do S. C. zadzwonił Naczelnik Wydziału VI Prokuratury Okręgowej w Katowicach - J. W. - który zapytał go, czy ma zaplanowane w tym dniu czynności. Kiedy S. C. zaprzeczył, zwierzchnik przekazał mu informację, iż doszło do jakiegoś zdarzenia, w trakcie jednego z zatrzymań, realizowanych na zlecenie Wydziału V. Poleciał mu jak najszybsze przybycie do pracy. Po pewnym czasie ze świadkiem skontaktował się także prokurator T. T. który powiadomił go, że Barbara Blida postrzeliła się w trakcie zatrzymania oraz poinformował, iż wraz z nim oraz E. M. mają wspólnie udać się na miejsce zdarzenia. Już w drodze prokuratorzy ustalili, że S. C. oraz E. M. dokonają oględzin miejsca ujawnienia zwłok. Na miejscu świadek powziął wiadomość, że Prokurator Apelacyjny w Katowicach wyznaczył do prowadzenia postępowania w sprawie śmierci Barbary Blidy Prokuratorę Okręgową w Gliwicach, zaś on, jako niezwiązany ze śledztwem, w toku którego miała zostać zatrzymana Barbara Blida, ma dokonać oględzin miejsca zdarzenia. W pierwszej kolejności prokuratorzy zdecydowali o pobraniu śladów „GSR” od osób znajdujących się w trakcie zdarzenia w domu Barbary Blidy. T. J. polecił S. C. rozpytanie funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz męża Barbary Blidy, jej siostry i jej małżonka. Czynności te zostały zarejestrowane na dyktafonie. Jeszcze przed rozpoczęciem oględzin, dokonano zatrzymania kamery oraz kasety, przy użyciu których miały zostać utrwalone czynności funkcjonariuszy Agencji

Bezpieczeństwa Wewnętrznego. S., C., nie brał żadnego udziału w czynnościach śledztwa V Ds 25 / 06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach przed dniem 25 kwietnia 2007 roku (*protokół przesłuchania świadka S., C., k. 712-719 – TOM IV*).

B., K., Prokurator Rejonowy w Siemianowicach Śląskich, po uzyskaniu informacji o wydarzeniach w domu Barbary Blidy, skontaktował się telefonicznie z Prokuratorem Okręgowym w Katowicach. K., B., wiedział już o zdarzeniu i polecił swemu rozmówcy, aby nie włączał się w czynności na miejscu, gdyż będą je wykonywali prokuratorzy z Wydziału V Prokuratury Okręgowej w Katowicach. Pomimo to, B., K., dał się na ulicę Oświęcimską uznając, iż jest to uzasadnione faktem, że do zdarzenia doszło na terenie działania podległej mu jednostki prokuratury, a ponadto przewidując możliwość swej przydatności w zakresie „ewentualnej pomocy logistycznej”. Na miejsce świadek przybył około godziny 7.45. Około godziny 8.15 B., K., odnotował przyjazd Naczelnika Wydziału Śledczego Prokuratury Okręgowej w Katowicach – T., T., Wkrótce pojawił się także Prokurator Apelacyjny w Katowicach – T., J., który podjął decyzję o powierzeniu śledztwa w zakresie okoliczności śmierci Barbary Blidy Prokuraturze Okręgowej w Gliwicach (*protokół przesłuchania świadka B., K., k. 319-321 – TOM II*).

Śmierć Barbary Blidy została stwierdzona w dniu 25 kwietnia 2007 roku, o godzinie 7.25 (*kserokopia karty informacyjnej, z dnia 25 kwietnia 2007 roku, k. 6 – TOM I; protokół przesłuchania świadka W., M., k. 43 – TOM I; protokół przesłuchania świadka B., K., k. 49 – TOM I*).

W godzinach 10.50 – 16.21, w dniu 25 kwietnia 2007 roku, na terenie nieruchomości przy ulicy Oświęcimskiej 8 w Siemianowicach Śląskich, prokuratorzy z Prokuratury Okręgowej w Gliwicach, przy udziale funkcjonariuszy Policji, przeprowadzili oględziny miejsca ujawnienia zwłok

Barbary Blidy, połączone z zewnętrznymi oględzinami jej zwłok (*kserokopia protokołu oględzin miejsca ujawnienia zwłok, k. 9a-9d – TOM I; protokół zewnętrznych oględzin zwłok na miejscu ich znalezienia, k. 10-14 – TOM I*).

Czynność przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, zajmowanych i użytkowanych przez Barbarę Blidę, została ostatecznie przeprowadzona w dniu 25 kwietnia 2007 roku, w godzinach 17.10 – 19.35, przez prokuratora Wydziału V Śledczego Prokuratury Okręgowej w Katowicach – E. M. W czynności uczestniczyli nadto A. S. P. H., T. J., T. F. i P. B. z Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach, a także (od godziny 17.40) – adw. S. M., jako osoba przybrana do czynności przez H. B. Zastanych w mieszkaniu przy ulicy Oświęcimskiej 8 m. 1 w Siemianowicach Śląskich: H. B. J. B. oraz B. B. – K. wezwano do wydania „dokumentów i rzeczy mogących stanowić dowód w sprawie, dotyczących powiązań Barbary Blidy z firmami B. K. i innymi firmami współpracującymi”. W toku czynności przeszukano pomieszczenia mieszkalne na czterech poziomach oraz pomieszczenia gospodarcze, w postaci kotłowni znajdującej się w podziemiach budynku oraz dwóch garaży wolnostojących na terenie posesji.

W trakcie czynności zabezpieczono następujące przedmioty:

1. Jednostkę centralną komputera OPTIMUS Prestige numer (...) numer seryjny 0 (...) data produkcji: czerwiec 1 (...) roku;
2. dysk zewnętrzny Segate U6 model ST 3 (...)
3. dwie dyskietki 3,5 – TDK MF 2HD i Dywan MF 2HD;
4. teczkę koloru zielonego, wraz z zawartością w postaci papierowej teczki z napisem „01.07-31.12.95”, w której znajdowało się 18 kart oraz okładka z datą 1.01.-30.06.95, zawierająca koszulkę z dwoma dokumentami z Kancelarii Sejmu, dokumentami z Biura Poselskiego i rachunkami;
5. notes koloru granatowego;
6. notes bez obwoluty;

7. koszulkę wraz z zawartością w postaci pisma z dnia 10 stycznia 2005 roku do Naczelnika WPA KWP w Katowicach, dotyczącego przedstawienia orzeczenia lekarskiego, orzeczenie lekarskie numer 3 (...), orzeczenie psychologiczne numer 1 (...) i potwierdzenie nadania listu poleconego;
8. koszulkę wraz z kartką z zapisem ręcznym „P. S. ”, numerem telefonu i numerem konta;
9. koszulkę wraz z kserokopią zapisu ręcznego pokwitowania z dnia 28 września 2004 roku, odbioru kwoty 15.000, z nieczytelnym podpisem;
10. koszulkę wraz z kartką z zapisami ręcznymi „mama – numer telefonu”, „p D. – numer telefonu” i numerami dwóch rachunków VISA PLN i USD oraz numeru karty, numeru Eurokonta i numeru rachunku SUPERKONTO.

Wskazane rzeczy, jak wynika z protokołu czynności: „zabrano celem dołączenia do sprawy nr V Ds 25/06/S”. H. B. oświadczył, że zatrzymany komputer stanowił współwłasność jego i żony, natomiast pozostałe zabezpieczone rzeczy należały do Barbary Blidy (*protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych zajmowanych i użytkowanych przez Barbarę Blidę, z dnia 25 kwietnia 2007 roku, k. 7-10 - TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

Dalsza część uzasadnienia złożona została w Kancelarii Tajnej Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, Wydziału V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji („B”).

Przeszukanie pomieszczeń mieszkalnych w domu Barbary Blidy, już po jej śmierci, uzasadnione było, w ocenie referentów śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, aktualnym, także po tragicznym wydarzeniu, celem tej czynności w postaci „ujawnienia i zabezpieczenia rzeczy i dokumentów, mogących stanowić dowód w sprawie”. Chodziło zatem o znalezienie

rzeczy, mogących stanowić dowód w śledztwie V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, a nie tylko w zakresie postanowienia o przedstawieniu zarzutu, wydanego wobec Barbary Blidy. Zabezpieczone rzeczy zamierzano poddać oględzinom, zaś w przypadku komputerowych nośników informacji, także i ekspertyzie biegłego z zakresu informatyki, w celu stwierdzenia, czy mają związek z prowadzonym postępowaniem. Przeszukanie dokonane po śmierci Barbary Blidy ograniczyło się jedynie do zakresu wskazanego powyżej („ujawnienia i zabezpieczenia rzeczy i dokumentów, mogących stanowić dowód w sprawie”). W pozostałym zakresie postanowienie o przeszukaniu z dnia 24 kwietnia 2007 roku nie zostało wykonane, z uwagi na brak ku temu przesłanek faktycznych i prawnych (*kserokopia wniosku Prokuratury Okręgowej w Katowicach, z dnia 14 maja 2007 roku, o nieuwzględnienie zażaleń na postanowienie o przeszukaniu Barbary Blidy oraz zajmowanych przez nią pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

Przesłuchiwany w charakterze podejrzanego, w dniu 25 kwietnia 2007 roku, Z. B. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa. Zaprzeczył przyjęciu korzyści majątkowej, pochodzącej od B. K. (*protokół przesłuchania podejrzanego Z. B., k. 72-78 – TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

Datę 25 kwietnia 2007 roku nosiło pismo, skierowane do K. S. (przesłane faksem o godzinie 10.17), w którym Prokurator Okręgowy w Katowicach przekazywał „w wykonaniu telefonicznego polecenia” informację na temat zarzutu, który miał być przedstawiony Barbarze Blidzie, podstaw jej zatrzymania, a także planowanych z jej udziałem czynności. W dokumencie wskazano, że w zakresie pozostałych wątków postępowania, związanych z osobą Barbary Blidy, na ówczesnym etapie śledztwa nie znaleziono podstaw do przedstawienia jej zarzutu, zaś kwestie z tym związane miały zostać

wyjaśnione w toku dalszego postępowania, w tym w drodze przesłuchania Barbary Blidy, jako podejrzanej oraz ewentualnych jej konfrontacji z innymi osobami. W załączeniu do pisma przekazane zostały kopie postanowienia o przedstawieniu Barbarze Blidzie zarzutu, postanowienia o przeszukaniu jej oraz jej mieszkania, a także zarządzenia o jej zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu do Prokuratury Okręgowej w Katowicach, z dnia 24 kwietnia 2007 roku, jak również kopie protokołów przesłuchania świadka B. K. w zakresie, w którym opisała ona okoliczności stanowiące podstawę do sformułowania zarzutu względem Barbary Blidy (*pismo do Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, z dnia 25 kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

Następne pismo adresowane do Dyrektora Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, przesłane zostało z Prokuratury Okręgowej w Katowicach drogą faksową w dniu 25 kwietnia 2007 roku, o godzinie 18.15. Zawarty w nim był opis śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w kontekście mechanizmu korumpowania przedstawicieli władz spółek węglowych. W dokumencie przedstawiono również informację na temat postępowania VI Ds 39/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach (*pismo do Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej, z dnia 25 kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

Postanowieniem Prokuratora Apelacyjnego w Katowicach, z dnia 25 kwietnia 2007 roku, śledztwo V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach przedłużone zostało do dnia 30 października 2007 roku (*postanowienie o przedłużeniu okresu śledztwa, z dnia 25 kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

Już po dniu 25 kwietnia 2007 roku, w siedzibie Prokuratury Okręgowej w Katowicach miały miejsce dwa spotkania z udziałem prokuratorów Prokuratury Krajowej, poświęcone zagadnieniom związanym ze śledztwem V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach.

W pierwszym z nich, mającym miejsce pod koniec kwietnia 2007 roku, uprzednio nieplanowanym, brali udział: Zastępca Prokuratora Krajowego - J. E., Dyrektor Biura do Spraw Przestępczości Zorganizowanej Prokuratury Krajowej - K., S. Prokurator Apelacyjny w Katowicach - T. J., Prokurator Okręgowy w Katowicach - K. B., Zastępca Prokuratora Okręgowego w Katowicach - M. W., Naczelnik Wydziału Śledczego Prokuratury Okręgowej w Katowicach - T. T., a także prokurator T. B. oraz asesor M. K. - S. W trakcie spotkania doszło do rozmowy, koncentrującej się na wątkach korupcyjnych śledztwa, dotyczących Barbary Blidy, w szczególności nieobjętych wydanym w dniu 24 kwietnia 2007 roku postanowieniem o przedstawieniu zarzutu. Prokurator Okręgowy oraz referenci śledztwa prezentowali ocenę zebranych dowodów. J. E. stwierdził, że pomimo śmierci Barbary Blidy, należy kontynuować czynności w sprawie.

Drugie ze spotkań miało miejsce pod koniec maja 2007 roku. Brali w nim udział prokurator B. M. z Prokuratury Krajowej, Prokurator Apelacyjny w Katowicach - T. J., Naczelnik Wydziału I Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach - B. J. - K., prokurator Ł. F., Zastępca Prokuratora Apelacyjnego - P. G., Prokurator Okręgowy w Katowicach - K. B., Zastępca Prokuratora Okręgowego w Katowicach - M. W., prokurator T. B. oraz asesory: S. G., P. W., M. K. - S. Omawiano wówczas dowody zgromadzone w ramach śledztwa oraz zamierzenia związane z tym postępowaniem. Przebieg spotkania udokumentowany został notatką służbową, sporządzoną przez S. G. Do Wydziału Śledczego Prokuratury Okręgowej w Katowicach wpłynęła także notatka, zawierająca uwagi zaprezentowane w trakcie

spotkania przez B. M. . Już później, do Prokuratury Okręgowej w Katowicach przekazane również zostało pismo ówczesnego Zastępcy Prokuratora Krajowego – D. B. – zawierające krytyczne uwagi na temat „odstąpienia” od wydania postanowienia o przedstawieniu Barbarze Blidzie zarzutów, w zakresie wszystkich zachowań związanych z przekazywaniem jej korzyści majątkowych. W dokumencie tym zawarta była ocena, że czyn zarzucany wcześniej Barbarze Blidzie, winien mieć postać współsprawstwa. Podobne pismo wpłynęło także z Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach (*protokół przesłuchania świadka M. K. S. k. 551-552 – TOM III; protokół przesłuchania świadka M. W. k. 556-576 – TOM III*).

Pismem z dnia 26 kwietnia 2007 roku, skierowanym do Zastępcy Prokuratora Generalnego – J. E. – Prokurator Apelacyjny w Katowicach – T. J. – „w wykonaniu telefonicznego polecenia”, przedstawił informację, dotyczącą „prześlanek dowodowych sformułowania w dniu 24 kwietnia 2007 roku postanowienia o przedstawieniu zarzutów Barbarze Blidzie”. Dokument zawierał między innymi opis zeznań B. K. w kontekście wszystkich wątków śledztwa, dotyczących Barbary Blidy (*pismo Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach, z dnia 26 kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

W kolejnej korespondencji, z dnia 26 kwietnia 2007 roku (faks z godziny 10.49), ówczesny Naczelnik Wydziału Śledczego Prokuratury Okręgowej w Katowicach – T. T. przekazał K. S. informacje dotyczące genezy śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach (dane w zakresie postępowania 1 Ds 799/04 Prokuratury Rejonowej Katowice Centrum – Zachód w Katowicach, okresu tymczasowego aresztowania B. K. , postanowienia o wyłączeniu materiałów do odrębnego postępowania, z dnia 14 lutego 2006 roku oraz przejęcia śledztwa przez Prokuraturę Okręgową w Katowicach) (*pismo Prokuratury Okręgowej w Katowicach, z dnia 26*

kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

W wykonaniu ustnego polecenia Naczelnika Wydziału Nadzoru nad Postępowaniem Przygotowawczym Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach, w dniu 27 kwietnia 2007 roku, do tejże jednostki wysłane zostało z Prokuratury Okręgowej w Katowicach kolejne pismo, zawierające informacje o śledztwie V Ds 25/06 tejże jednostki, w tym także o wynikach czynności przeprowadzonych z udziałem podejrzanych w dniu 25 kwietnia 2007 roku oraz o decyzjach w zakresie stosowania wobec nich środków zapobiegawczych (*pismo Prokuratury Okręgowej w Katowicach, z dnia 27 kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

Bardzo obszerną informację (liczącą 97 stron) „w zakresie obejmującym przedstawienie zarzutów w śledztwie o sygn. akt V Ds 25/06/s”, przedłożono Prokuratorowi Apelacyjnemu w Katowicach – T. J. (na jego polecenie z dnia 27 kwietnia 2007 roku) – pismem z dnia 30 kwietnia 2007 roku (*pismo Prokuratury Okręgowej w Katowicach, z dnia 30 kwietnia 2007 roku – kserokopia akt podręcznych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach*).

Dalsza część uzasadnienia złożona została w Kancelarii Tajnej Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, Wydziału V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji („C”).

Postanowieniem z dnia 8 maja 2007 roku, asesor S. G. „w sprawie przeciwko Barbarze Blidzie i innym, podejrzanej o popełnienie przestępstwa z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k.”, zasięgnął opinii biegłego z zakresu informatyki, w celu odczytania zawartości plików skasowanych oraz obecnie znajdujących się na sprzęcie komputerowym oraz nośnikach elektronicznych,

zabezpieczonych w trakcie przeszukania mieszkania Barbary Blidy, przeprowadzonego w dniu 25 kwietnia 2007 roku. W uzasadnieniu decyzji procesowej jej autor wskazał, że: „w toku śledztwa zgromadzono materiał dowodowy, z którego wynika, że Barbara Blida w nieustalonych dniach, w okresie od dnia 1 grudnia 1997 roku do dnia 31 marca 1998 roku, w Siemianowicach Śląskich, chcąc, aby B. K. udzieliła korzyści majątkowej pełniącemu funkcję publiczną Z. E. – Prezesowi Zarządu „R (...)” S.A. z siedzibą w R., podjęła się przekazania kwoty 80.000 złotych Z. B. w zamian za umorzenie odsetek należnych „R (...)” S.A., a naliczonych od niespłaconych należności głównych „A (...)” sp. j. z siedzibą w Katowicach, z tytułu dostaw węgla, w ten sposób, że za pośrednictwem nieustalonej dotychczas osoby przekazała Z. B. korupcyjną propozycję B. K. następnie przyjęła od niej wymienioną wyżej kwotę, celem przekazania Z. B. Nadto: „(...) z ustaleń śledztwa wynika ponadto, że Z. B. dopuścił się przestępstwa polegającego na tym, że w okresie od 1 grudnia 1997 roku do 31 marca 1998 roku, pełniąc funkcję publiczną – jako Prezes Zarządu „R (...)” S.A., przyjął od B. K. korzystającej z pośrednictwa Barbary Blidy i innej nieustalonej osoby, obietnicę udzielenia korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 80.000 złotych, w zamian za umorzenie odsetek należnych „R (...)” S.A., a naliczonych od niespłaconych należności głównych „A (...)” sp. j., z siedzibą w Katowicach, z tytułu dostaw węgla” oraz: „w toku śledztwa ustalono także, że Barbara Blida w okresie od 1997 roku do 2004 roku otrzymywała korzyści majątkowe w postaci wyjazdów i wczasów zagranicznych, usług polegających na nieodpłatnych przewozach z wykorzystaniem udostępnionego samochodu z kierowcą oraz prezentów w postaci garderoby i kosmetyków i innych, co może rodzić podejrzenie popełniania przestępstwa z art. 228 § 1 k.k.”. Ekspertyza miała zmierzać do ustalenia, czy na zabezpieczonych przedmiotach: „znajdują się pliki zawierające treści mogące stanowić dowód w prowadzonym śledztwie” (postanowienie o zasięgnięciu opinii biegłego, k. 42-43 – TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

Zarządzeniem z dnia 11 maja 2007 roku, asesor S. G. „po zapoznaniu się z aktami śledztwa V Ds 25/06, w sprawie przeciwko Barbarze Blidzie i innym, podejrzanej o przestępstwo z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k. (...)” odmówił udostępnienia akt postępowania adw. S. M. W uzasadnieniu zarządzenia S. G. wskazał, że interes śledztwa przemawiał za odmową udostępnienia akt na ówczesnym etapie postępowania, albowiem w dalszym ciągu prowadzone było śledztwo w zakresie czynu zarzucanego Z. B. do którego popełnienia miała udzielić pomocy Barbara Blida. Materiał dowodowy zebrany w toku postępowania, w odniesieniu do czynu zarzucanego Barbarze Blidzie, w istotny sposób powiązany był z dowodami dotyczącymi Z. B. a zatem, zdaniem asesora, przedwczesnym byłoby udostępnienie materiałów postępowania jego stronom, albowiem mogłoby to doprowadzić do zniekształcenia, a nawet utraty dowodów. Ponadto, w ocenie autora zarządzenia: „część dowodów zgromadzonych w postępowaniu w zakresie wątku objętego postanowieniem o przedstawieniu zarzutu Barbarze Blidzie nie dotyczy w ogóle tej podejrzanej, jak również część tych dowodów przenika się nawzajem”. Okoliczność ta miała dotyczyć przede wszystkim protokołów przesłuchań świadków, którzy w czasie poszczególnych przesłuchań zeznawali co do różnych wątków śledztwa. Do czasu przygotowania akt pod kątem wyłączenia materiałów do odrębnego postępowania, w zakresie zarzutu dotyczącego Barbary Blidy, udostępnienie akt śledztwa, w ocenie S. G. należało uznać za niezasadne, z uwagi na interes postępowania w zakresie pozostałych wątków śledztwa (zarządzenie o odmowie udostępnienia akt sprawy, z dnia 11 maja 2007 roku, k. 21 – TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

Podobna argumentacja zawarta została w zarządzeniu asesora S. G. z dnia 14 maja 2007 roku, dotyczącym wniosku o udostępnienie akt, złożonego przez adw. L. P. (zarządzenie o

odmowie udostępnienia akt sprawy, z dnia 14 maja 2007 roku, k. 34 – TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

Dalsza część uzasadnienia złożona została w Kancelarii Tajnej Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, Wydziału V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji („D”).

Postanowieniem z dnia 20 czerwca 2007 roku, przedstawiciel Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach uwzględnił zażalenie adw. S. M. na zarządzenie z dnia 11 maja 2007 roku, o odmowie udostępnienia akt sprawy V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, że decyzja o odmowie udostępnienia akt była przedwczesna (*postanowienie Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach, z dnia 20 czerwca 2007 roku, k. 53-54 – TOM LXXVI kserokopii akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).*

Postanowieniem z dnia 28 czerwca 2007 roku, ze śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, wyłączony został do odrębnego postępowania materiał dowodowy w zakresie przeciwko Barbarze Blidzie, podejrzanej o to, że: *w nieustalonych dniach w okresie od dnia 1 grudnia 1997 roku do dnia 31 marca 1998 roku, w Siemianowicach Śląskich, chcąc, aby B. K., udzieliła korzyści majątkowej pełniącemu funkcję publiczną Z. B. Prezesowi Zarządu „R (...)” S.A. z siedzibą w R. podjęła się przekazania kwoty 80.000 złotych Z. B. w zamian za umorzenie odsetek należnych „R (...)” S.A., a naliczonych od niespłaconych należności głównych „A (...)” sp. j. z siedzibą w Katowicach, z tytułu dostaw węgla, w ten sposób, że za pośrednictwem nieustalonej dotychczas osoby przekazała Z. B. korupcyjną propozycję B. K. a następnie przyjęła od niej wymienioną wyżej kwotę, celem przekazania Z. B.*

to jest o przestępstwo z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k..

Autorką decyzji procesowej była asesor M. K. S. Powstałemu w wyniku wyłączenia postępowaniu, nadana została sygnatura akt V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach. Zadekretowane ono zostało na asesor M. K. S., z datą 29 czerwca 2007 roku.

W uzasadnieniu postanowienia, jego autorka wskazała między innymi, że: „w toku śledztwa zgromadzono materiał dowodowy dostatecznie uzasadniający podejrzenie, że Barbara Blida dopuściła się przestępstwa” z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k.. Podstawą wyłączenia materiałów był fakt, że po śmierci Barbary Blidy konieczne stało się wydanie „stosownej decyzji merytorycznej” (kopia postanowienia, z dnia 28 czerwca 2007 roku, o wyłączeniu materiału dowodowego do odrębnego postępowania, k. 870-883 – TOM V).

Dalsza część uzasadnienia złożona została w Kancelarii Tajnej Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, Wydziału V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji („E”).

Postanowieniem z dnia 10 lipca 2007 roku umorzone zostało śledztwo V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, przeciwko Barbarze Blidzie, podejrzanej o to, że: *w nieustalonych dniach w okresie od dnia 1 grudnia 1997 roku do dnia 31 marca 1998 roku, w Siemianowicach Śląskich, chcąc, aby B. K. udzieliła korzyści majątkowej pełniącemu funkcję publiczną Z.*
B. - Prezesowi Zarządu „R (...)” S.A. z siedzibą w R. podjęła się przekazania kwoty 80.000 złotych Z.
B. ,w zamian za umorzenie odsetek należnych „R (...) Węglowej” S.A., a naliczonych od niespłaconych należności głównych „A (...)” sp. j. z siedzibą w Katowicach, z tytułu dostaw węgla,
w ten sposób, że za pośrednictwem nieustalonej dotychczas osoby przekazała Z. B. korupcyjną propozycję B. K. a następnie przyjęła od niej wymienioną wyżej kwotę, celem przekazania Z.

B.

to jest o przestępstwo z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k. – na podstawie art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. – wobec śmierci podejrzanej.

Autorką decyzji procesowej była asesora M. K.

S. (choć orzeczenie podpisane zostało „w zastępstwie” przez prokuratora T. B.).

W treści uzasadnienia postanowienia o umorzeniu wskazano między innymi, że Barbara Blida zgodziła się pośredniczyć w przekazaniu korupcyjnej propozycji Z. B. Jako podstawę dowodową tego ustalenia przyjęto „wielokrotne i konsekwentne” przytaczanie tego faktu przez B. K. jej zeznaniach, w których podkreślała ona, że Barbara Blida zgodziła się „wyświadczyć jej przysługę, bo była jej przyjaciółką”. Nadto, jako prawdziwe uznano relacje B. K. dotyczące poinformowania jej przez Barbarę Blidę o przyjęciu propozycji przez Z. B. a także o wręczeniu Barbarze Blidzie kwoty 80.000 złotych, z przeznaczeniem na realizację korupcyjnej transakcji.

M. K. – S. powołała się w swojej decyzji procesowej także na zeznania M. i M., który odpowiadając na pytanie: „Czy świadkowi jest cokolwiek wiadome na temat przekazania prezesowi Z. B. pieniędzy w zamian za umorzenie odsetek naliczonych od długów A. (...)” wobec R. (...)?” podał, że: „(...) było coś takiego, sprawa dotycząca umorzenia odsetek, ale nie pamiętam o jaką kwotę odsetek chodziło i jak ona się zakończyła”. Nadto wskazała na wyjaśnienia J. W., który oświadczył, że istniała kwestia odsetek do zapłacenia i: „B. K. „załatwiała” sprawę umorzenia z panem prezesem Z. B. i prawdopodobnie to za pośrednictwem Barbary Blidy, gdyż Barbara Blida miała dobre relacje z B. i dlatego właśnie ją B. K. prosiła o rozmowę i interwencję w sprawie umorzenia odsetek”. Równocześnie J. W. wyjaśnił, że nie wie, jak zakończyła się „sprawa odsetek” – czy odsetki zostały ostatecznie umorzone. Podał także, iż możliwe jest, że ktoś miał dostać w zamian za umorzenie odsetek pieniądze, gdyż B. K. twierdziła, że:

„będzie się dało umorzyć odsetki, ale to będzie kosztować”. Wskazał również, że B. K. rozmawiała na ten temat z Barbarą Blidą, aby ta wsparła ją w rozmowach ze Z. B. .

W uzasadnieniu postanowienia o umorzeniu śledztwa V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, jego autorka wskazała także, iż B. K. usłyszała z ust Barbary Blidy zapewnienie o skutecznym pośrednictwie i wręczeniu gotówki Z. B. , zaś później – o negatywnej ocenie zachowania prezesa zarządu „R (...)” S.A., w związku z brakiem umorzenia odsetek.

Oceniając wiarygodność oraz moc dowodową zeznań B. K. M. K. – S. podniosła, że relacje wymienionego świadka są ważnym dowodem w sprawie, zostały złożone dobrowolnie i dotyczyły „licznych nieprawidłowości w obrocie węglem”. Zdaniem autorki postanowienia z dnia 10 lipca 2007 roku: „(...) złożone przez B. K. : (...) zeznania, nie tylko w zakresie dotyczącym Barbary Blidy, zostały poddane dogłębnej weryfikacji. Wskazane przez świadka okoliczności znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadków i częściowo w wyjaśnieniach podejrzanych, jak i dokumentacji pozyskanej w trakcie postępowania. Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego wykazał walor wiarygodności i prawdziwości zeznań B. K. ”.

Podstawą umorzenia postępowania była śmierć podejrzanego (art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k.) (kopia postanowienia, z dnia 10 lipca 2007 roku, o umorzeniu śledztwa V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, k. 884-888 – TOM V).

Jak wynika z analizy akt głównych postępowania przygotowawczego V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w okresie pomiędzy śmiercią Barbary Blidy, w dniu 25 kwietnia 2007 roku, a wydaniem w dniu 10 lipca 2007 roku postanowienia o umorzeniu śledztwa V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w sprawie tej wykonane zostały między innymi następujące czynności o charakterze jawnym:

- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, prokurator T. B. przedstawił Z. B. zarzut z art. 239 § 1 d.k.k. i przesłuchał go w charakterze podejrzanego,

- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, prokurator T. B. przeprowadził konfrontację świadka B. K. z podejrzanym Z. B.

- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, asesor P. W. przedstawił B. G. zarzuty z art. 239 § 1 d.k.k. i przesłuchał go w charakterze podejrzanego,

- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, asesor P. W. przeprowadził konfrontację świadka B. K. z podejrzanym B. G.,

- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, asesor S. G. przedstawił W. K. zarzut z art. 228 § 5 w zw. z art. 12 k.k. i przesłuchał go w charakterze podejrzanego,

- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, asesor S. G. przeprowadził konfrontację świadka B. K. z podejrzanym W. K.,

- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, asesor S. G. przedstawił J. H. zarzut z art. 228 § 5 w zw. z art. 12 k.k. i przesłuchał go w charakterze podejrzanego,

- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, asesor S. G. przeprowadził konfrontację świadka B. K. z podejrzanym J. H.

- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, asesor P. W. przedstawił J. W. zarzut z art. 229 § 4 w zw. z art. 12 k.k. i przesłuchał go w charakterze podejrzanego,
- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, asesor P. W. przeprowadził konfrontację świadka B. K. z podejrzanym J. W.
- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, prokurator E. M. dokonał przeszukania pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, zajmowanych i użytkowanych przez Barbarę Blidę,
- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, uzyskano odpowiedź Ministerstwa Finansów, na pismo z dnia 1 marca 2007 roku, sporządzone przez asesora P. W. dotyczące wspierania finansowego sektora górnictwa węgla kamiennego, przez właściwe Ministerstwa, w latach 1993-2004,
- w dniu 25 kwietnia 2007 roku, uzyskano z Pierwszego Urzędu Skarbowego w Gliwicach kserokopie zeznań podatkowych J. M. (na podstawie postanowienia z dnia 6 kwietnia 2007 roku, wydanego przez asesora S. G.),
- w dniu 26 kwietnia 2007 roku, prokurator T. B. przedstawił H. D. zarzut z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 229 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i przesłuchał go (dwukrotnie) w charakterze podejrzanego,
- w dniu 26 kwietnia 2007 roku, prokurator T. B. przeprowadził konfrontację świadka B. K. z podejrzanym H. D.
- w dniu 26 kwietnia 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka B. K.

- w dniu 26 kwietnia 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał (dwukrotnie) w charakterze podejrzanego J. W.
- w dniu 26 kwietnia 2007 roku, asesor S. G. przeprowadził konfrontację podejrzanym J. W. i J. H.
- w dniu 26 kwietnia 2007 roku, asesor P. W. przeprowadził konfrontację podejrzanym J. W. i W. K.
- w dniu 26 kwietnia 2007 roku, uzyskano z Urzędu Skarbowego w Rudzie Śląskiej kserokopie zeznań podatkowych F. B. (na podstawie postanowienia, z dnia 6 kwietnia 2007 roku, wydanego przez asesora S. G.).
- w dniu 27 kwietnia 2007 roku, skierowane zostały do Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach wnioski o zastosowanie wobec W. K. i J. H. środków zapobiegawczych, w postaci tymczasowych aresztowań, na okres trzech miesięcy,
- w dniu 30 kwietnia 2007 roku, uzyskano z Sądu Rejonowego Katowice - Wschód w Katowicach odpis z rejestru handlowego, dotyczący spółki „N (...)” S.A. w Tychach,
- w dniu 30 kwietnia 2007 roku, uzyskano z Urzędu Miejskiego w Szczyrku dokumentację, dotyczącą nieruchomości należących do Z. B. (na podstawie postanowienia o żądaniu wydania rzeczy, z dnia 3 kwietnia 2007 roku),
- w dniu 30 kwietnia 2007 roku, uzyskano z Pierwszego Urzędu Skarbowego w Katowicach kserokopie zeznań podatkowych M. B. (na podstawie

postanowienia z dnia 6 kwietnia 2007 roku, wydanego przez asesora S.
G.),

- w dniu 30 kwietnia 2007 roku, asesor M. K. - S.
zatwierdziła przeszukanie samochodu osobowego, należącego do B.
G. przeprowadzone w dniu 25 kwietnia 2007 roku,

- w dniu 2 maja 2007 roku, uzyskano od Prezydenta Miasta Katowice
informacje na temat nieruchomości, posiadanych przez M. B., L.
K. oraz J. S.

- w dniu 4 maja 2007 roku, uzyskano odpowiedź z P.Z.U. S.A., dotyczącą
dokumentacji samochodu marki „Mercedes”, użytkowanego przez Barbarę Blidę
(pismo z zapytaniem – z dnia 19 marca 2007 roku),

- w dniu 4 maja 2007 roku, prokurator T. B. dokonał sprostowania
oczywistej omyłki pisarskiej, zawartej w treści protokołu przeszukania
pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych, zajmowanych i użytkowanych
przez Barbarę Blidę, z dnia 25 kwietnia 2007 roku (w sposób błędny wpisano
tam nazwę miejscowości, gdzie przeprowadzano czynność),

- w dniu 7 maja 2007 roku, funkcjonariusze Delegatury Agencji Bezpieczeństwa
Wewnętrzne w Katowicach przesłuchali w charakterze świadka G.
S.

- w dniu 8 maja 2007 roku, asesor S. G. wydał postanowienie o
zasięgnięciu opinii biegłego z zakresu informatyki: „w celu odczytania zawartości
plików skasowanych oraz obecnie znajdujących się na jednostce centralnej komputera
(...), dysku zewnętrznego (...), dwóch dyskietkach (...), jak również wiadomości
przesłanych pocztą elektroniczną, skasowanych oraz obecnie znajdujących się na

wskazanych powyżej nośnikach, zabezpieczonych w czasie przeszukania w dniu 25 kwietnia 2007 roku w Siemianowicach Śląskich przy ul. Oświęcimskiej 8/1",

- w dniu 8 maja 2007 roku, funkcjonariusze Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach przesłuchali w charakterze świadka J. W. ,

- w dniu 11 maja 2007 roku, asesor S. G. wydał zarządzenie o odmowie udostępnienia adw. S. M. akt sprawy V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach,

- w dniu 14 maja 2007 roku, asesor S. G. wydał zarządzenie o odmowie udostępnienia adw. L. P. akt sprawy V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach,

- w dniu 14 maja 2007 roku, uzyskano z Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach odpis z rejestru handlowego, dotyczący „W. (...) „ S.A., w Katowicach (odpowiedź na pismo z dnia 29 marca 2007 roku),

- w dniu 17 maja 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka B. K.

- w dniu 17 maja 2007 roku, uzyskano informację oraz dokumentację z Ministerstwa Skarbu Państwa (odpowiedź na pismo z dnia 2 kwietnia 2007 roku, sporządzone przez asesor M. K. - S.),

- w dniu 18 maja 2007 roku, funkcjonariusz Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Warszawie przesłuchała w charakterze świadka G. M. , (czynność przeprowadzona w trybie pomocy prawnej),

- w dniu 21 maja 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka P. R.

- w dniu 22 maja 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka A. T.

- w dniu 21 maja 2007 roku, uzyskano opinię biegłego, dotyczącą odczytania danych, zapisanych na nośnikach komputerowych (na podstawie postanowienia z dnia 8 maja 2007 roku, wydanego przez asesora S. G.).

- w dniu 22 maja 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka J. S.

- w dniu 23 maja 2007 roku, asesor S. G. wydał postanowienie o żądaniu wydania rzeczy – dokumentacji „R (...)” S.A., za lata 1994-1998 oraz „N (...)” S.A., za lata 1996-1998,

- w dniu 23 maja 2007 roku, funkcjonariusze Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach dokonali zatrzymania rzeczy, w postaci dokumentacji zgromadzonej w „K (...)” S.A. w Katowicach (na podstawie postanowienia o żądaniu wydania rzeczy, wydanego w dniu 22 marca 2007 roku, przez asesora P. W.),

- w dniu 23 maja 2007 roku, uzyskano historię rachunku bankowego, prowadzonego dla podmiotu „A (...)” Spółka Jawna, z siedzibą w Katowicach, za okres od roku 1997 do roku 1999 (na podstawie postanowienia, z dnia 23 marca 2007 roku, wydanego przez asesora S. G. oraz pisma z dnia 11 maja 2007 roku),

- w dniu 23 maja 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka M. B.
- w dniu 23 maja 2007 roku, funkcjonariusze Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach przesłuchali w charakterze świadka G. M.
- w dniu 24 maja 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka A. B.
- w dniu 24 maja 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka H. G.
- w dniu 24 maja 2007 roku, asesor M. K. - S. przesłuchiwała w charakterze świadka H. D.
- w dniu 25 maja 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka J. F.
- w dniu 25 maja 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka G. P.
- w dniu 25 maja 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka B. F.
- w dniu 25 maja 2007 roku, uzyskano informację z Laboratorium Kryminalistycznego Komendy Wojewódzkiej Policji w Katowicach, w zakresie możliwości przeprowadzenia ekspertyzy kryminalistycznej dokumentu zatytułowanego „Pokwitowanie”, noszącego datę 27 czerwca 1995 roku (odpowiedź na zapytanie z dnia 9 marca 2007 roku, sporządzone przez asesora P. W.),

- w dniu 28 maja 2007 roku, asesor S. G. dokonał oględzin przedmiotów, zatrzymanych „stosownie do protokołu przeszukania z dnia 25 kwietnia 2007 roku pod pozycjami 4 do 10, (...) od H. B. na podstawie postanowienia o przeszukaniu z dnia 24 kwietnia 2007 roku – oznaczonego sygnaturą V Ds 25/06/S”,
- w dniu 28 maja 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka T. M.
- w dniu 29 maja 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka E. M.
- w dniu 29 maja 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka E. Ś.
- w dniu 29 maja 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka A. P.,
- w dniu 29 maja 2007 roku, asesor S. G. dokonał oględzin plików, znajdujących się na nośnikach optycznych, stanowiących załącznik do opinii biegłego sądowego z zakresu informatyki – A. I. – z dnia 20 maja 2007 roku, dotyczącej odczytania i zabezpieczenia danych, zawartych na nośnikach komputerowych, zabezpieczonych podczas mającego miejsce w dniu 25 kwietnia 2007 roku, przeszukania miejsca zamieszkania Barbary Blidy,
- w dniu 29 maja 2007 roku, asesor S. G. wydał postanowienie o odmowie udostępnienia adw. L. P. akt sprawy V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach,

- w dniu 30 maja 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka B. S.
- w dniu 30 maja 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka Z. R.
- w dniu 31 maja 2007 roku, asesor S. G. wydał postanowienie o przyznaniu wynagrodzenia biegłemu z zakresu informatyki;
- w dniu 31 maja 2007 roku, asesor S. G. sporządził odpowiedź na zażalenie obrońcy podejrzanego W. K. w przedmiocie postanowienia o zastosowaniu tymczasowego aresztowania,
- w dniu 12 czerwca 2007 roku, asesor M. K. - S. przesłuchiwała w charakterze świadka R. M.
- w dniu 12 czerwca 2007 roku, asesor M. K. - S. przesłuchiwała w charakterze świadka W. G.
- w dniu 13 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka E. M. - P.
- w dniu 13 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka H. R.
- w dniu 13 czerwca 2007 roku, asesor M. K. - S. przesłuchiwała w charakterze świadka M. B.
- w dniu 14 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka J. L.

- w dniu 14 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka M. T.

- w dniu 14 czerwca 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka H. S.

- w dniu 14 czerwca 2007 roku, prokurator M. N. z Prokuratury Okręgowej w Warszawie, przesłuchała w charakterze świadka W. P. (czynność przeprowadzona w trybie pomocy prawnej),

- w dniu 14 czerwca 2007 roku, funkcjonariusze Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach dokonali zatrzymania rzeczy, w postaci dalszej dokumentacji „R (...)” S.A., za lata 1994-1998 oraz „N (...)” S.A., za lata 1996-1998 (na podstawie postanowienia o żądaniu wydania rzeczy, z dnia 23 maja 2007 roku, wydanego przez asesora S. G.),

- w dniu 15 czerwca 2007 roku, prokurator T. B. przesłuchał w charakterze świadka J. B.

- w dniu 15 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze podejrzanego W. K.

- w dniu 18 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka S. D.

- w dniu 19 czerwca 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka J. B.

- w dniu 19 czerwca 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka Z. F.

- w dniu 19 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka L. Ż,

- w dniu 19 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka P. B,

- w dniu 19 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka J. D,

- w dniu 20 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka E. P,

- w dniu 20 czerwca 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka K. K,

- w dniu 21 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka M. K,

- w dniu 22 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze podejrzanego W. K,

- w dniu 25 czerwca 2007 roku, asesor P. W. nie uwzględnił wniosku o zmianę stosowanego wobec W. K, środka zapobiegawczego,

- w dniu 25 czerwca 2007 roku, asesor P. W. przesłuchał w charakterze świadka D. K,

- w dniu 25 czerwca 2007, funkcjonariusze Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach dokonali zatrzymania rzeczy, w postaci dalszej dokumentacji „R (...)” S.A., za lata 1994-1998 oraz

„N (...)” S.A., za lata 1996-1998 (na podstawie postanowienia o żądaniu wydania rzeczy, z dnia 23 maja 2007 roku, wydanego przez asesora S. G. ,

- w dniu 26 czerwca 2007 roku, asesor M. K. - S. przesłuchiwała w charakterze świadka R. Z.

- w dniu 26 czerwca 2007 roku, asesor S. G. przeprowadził konfrontację świadków B. K. R. Z.

- w dniu 28 czerwca 2007 roku, prokurator T. B. skierował do Sądu Rejonowego Katowice - Wschód w Katowicach wniosek o uchylenie zarządzenia tegoż Sądu, z dnia 11 maja 2007 roku, w przedmiocie przekazania zażalenia adw. L. P. na zarządzenie o zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu Barbary Blidy, z dnia 24 kwietnia 2007 roku - do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Siemianowicach Śląskich,

- w dniu 28 czerwca 2007 rok, asesor P. W. wydał postanowienie o częściowym umorzeniu śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w zakresie:

- przyjmowania w latach 1993-1995, w Bytomiu, przez członków zarządu „B (...)” S.A. w B. korzyści majątkowych w wysokości 150.000 zł., tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k., z uwagi na fakt, że nastąpiło przedawnienie karalności tegoż czynu (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.),

- przyjmowania w latach 1993-1995, w Bytomiu, przez członków zarządu „R (...)” S.A. w R. korzyści majątkowych w wysokości co najmniej 120.000 zł., tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k., z uwagi na fakt, że nastąpiło przedawnienie karalności tegoż czynu (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.),

- przyjmowania w latach 1993-1995, Katowicach, przez członków zarządu „K (...)” S.A. w Katowicach, korzyści majątkowych w

wysokości 30.000 zł., tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k., z uwagi na fakt, że nastąpiło przedawnienie karalności tegoż czynu (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.),

- przyjmowania w latach 1994-1995, w Ornontowicach, przez członków zarządu K. (...), „B (...)” S.A. w O (...), korzyści majątkowych w wysokości 50.000 zł., tj. o czyn z art. 228 § 1 k.k., z uwagi na fakt, że nastąpiło przedawnienie karalności tegoż czynu (art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k.),

- w dniu 28 czerwca 2007 rok, asesor M. (...), K. (...) - S. (...) wydała postanowienie o wyłączeniu do odrębnego prowadzenia materiałów „przeciwko Barbarze Blidzie, podejrzanej o to, że w nieustalonych dniach w okresie od 1 grudnia 1997 roku do 31 marca 1998 roku, w Siemianowicach Śląskich, chcąc, aby B. (...) K. (...) udzieliła korzyści majątkowej pełniącemu funkcję publiczną Zł. (...) B. (...) - Prezesowi Zarządu „Ri (...)” S.A. w R: (...), podjęła się przekazania kwoty 80.000 zł. Z. (...) B. (...) w zamian za umorzenie odsetek należnych „R (...)” S.A., a naliczonych od niespłaconych należności głównych „A (...)” sp. j. z siedzibą w Katowicach, z tytułu dostaw węgla, w ten sposób, że za pośrednictwem nieustalonej dotychczas osoby przekazała Z. (...) B. (...) korupcyjną propozycję B. (...) K. (...) a następnie przyjęła od niej wymienioną wyżej kwotę celem przekazania Z. (...) B. (...) tj. o przestępstwo z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 §1 d.k.k.”; materiały te, po wyłączeniu, zarejestrowane zostały przez Prokuraturę Okręgową w Katowicach, za sygnaturą akt V Ds 55/07,

- w dniu 29 czerwca 2007 roku, asesor M. (...), K. (...) - S. (...) przesłuchiwała w charakterze świadka W. (...) K. (...)

- w dniu 3 lipca 2007 roku, asesor S. (...) G. (...) przeprowadził konfrontację świadków B. (...) K. (...) i R. (...) Z. (...)

- w dniu 4 lipca 2007 roku, asesor S. G. przesłuchał w charakterze świadka K. K.

- w dniu 4 lipca 2007 roku, asesor M. K. – S. przesłuchiwała w charakterze świadka R. C.

- w dniu 10 lipca 2007 roku, asesor S. G. skierował do Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej wniosek o przedłużenie stosowania wobec W. K. oraz J. H. tymczasowych aresztowań, na okres do dnia 25 października 2007 roku
(kserokopia akt głównych śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach).

Powyższe zestawienie nie uwzględnia czynności wykonywanych na zlecenie Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w związku z realizacją procesową w dniu 25 kwietnia 2007 roku (zatrzymania i przeszukania osób i miejsc, wręczenie wezwania jednemu z podejrzanych), jak również czynności objętych klauzulami tajności.

Zgodnie z informacją uzyskaną z Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w okresie od dnia 25 kwietnia 2007 roku do dnia 10 lipca 2007 roku, akta główne o sygnaturze V Ds 25/06 tejże jednostki podlegały następującym ekspedycjom:

- w dniu 27 kwietnia 2007 roku (oryginały akt) – do Sądu Rejonowego Katowice – Wschód w Katowicach; akta zostały wypożyczone celem dokonania kserokopii, jednak brak jest możliwości ustalenia daty i sposobu zwrotu oryginałów akt.; w dniu 16 maja 2007 roku kserokopie akt sprawy przekazano do Sądu; zwrot kserokopii akt nastąpił w dniu 15 czerwca 2007 roku;

- w dniu 7 maja 2007 roku, kserokopie akt – do Biura Postępowania Przygotowawczego Prokuratury Krajowej w Warszawie; zwrot, za pośrednictwem Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach, nastąpił w dniu 16 czerwca 2007 roku;

- w dniu 8 maja 2007 roku, kserokopie akt – do Sądu Rejonowego Katowice Wschód w Katowicach; zwrot nastąpił w dniu 13 listopada 2007 roku;
- w dniu 9 maja 2007 roku, kserokopie akt – do Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach; zwrot nastąpił w dniu 9 lipca 2007 roku;
- w dniu 16 maja 2007 roku, oryginały akt – do Prokuratury Okręgowej w Łodzi; zwrot akt nastąpił w dniu 1 czerwca 2007 roku;
- w dniu 15 czerwca 2007 roku, kserokopie akt – do Prokuratury Apelacyjnej w Katowicach; zwrot nastąpił w dniu 25 czerwca 2007 roku;
- w dniu 27 czerwca 2007 roku – 13 tomów kserokopii akt – do Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku; zwrot nastąpił w dniu 18 lipca 2007 roku;
- w dniu 10 lipca 2007 roku, kserokopie akt – do Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej; zwrot akt nastąpił w dniu 19 lipca 2007 roku;

Akta postępowania o sygnaturze V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, po wyłączeniu materiałów ze śledztwa V Ds 25/06 tejże jednostki, na mocy postanowienia z dnia 28 czerwca 2007 roku, do dnia wydania decyzji merytorycznej o umorzeniu postępowania, nie były ekspediowane z Prokuratury Okręgowej w Katowicach (*informacja Prokuratury Okręgowej w Katowicach, z dnia 1 grudnia 2008 roku, k. 2054-2055 – TOM XI*).

Dalsza część uzasadnienia złożona została w Kancelarii Tajnej Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, Wydziału V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji („F”).

Postanowieniem z dnia 7 listopada 2007 roku, asesor P. W. umorzył częściowo śledztwo V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w zakresie przeciwko Z. B. podejrzanemu o to, że: *w nieustalonym dniu w okresie od 1 grudnia 1997 roku do 31 marca 1998 roku oraz w nieustalonym miejscu, pełniąc funkcję publiczną – jako Prezes Zarządu „R (...)” S.A. z siedzibą w R., przyjął od B. K. korzystając z pośrednictwa Barbary Blidy i innej nieustalonej osoby, obietnicę udzielenia korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 80.000 zł., w*

zamian za umorzenie odsetek należnych „R (...)” S.A., a naliczonych od niespłaconych należności głównych „A (...)” sp. j. z siedzibą w Katowicach, z tytułu dostaw węgla, tj. o przestępstwo z art. 239 § 1 d.k.k., w zakresie zarzucanego mu czynu, na zasadzie art. 322 § 1 k.p.k., z uwagi na brak podstaw do wniesienia aktu oskarżenia przeciwko wyżej wymienionemu podejrzanemu.

W uzasadnieniu powyższej decyzji procesowej wskazano w szczególności, że z powodu niemożności pozyskania dowodu w postaci wyjaśnień Barbary Blidy, nie mogło dojść do procesowego zweryfikowania okoliczności wręczenia Z. B. korzyści majątkowych. Podniesiono, że dowodów takich nie można było pozyskać w inny sposób, niż poprzez przesłuchanie Barbary Blidy. W ten sposób nie mogło dojść do „wszechstronnej kontroli pozyskanego (...) materiału dowodowego, w szczególności relacji świadka B. K. Czynniki te uniemożliwiły „(...) kategorię ocenę zachowania Z. B. albowiem w sprawie nie wyjaśniono wszystkich wątpliwości natury faktycznej (...)”. Autor postanowienia wskazał również, że: „(...) w toku prowadzonego śledztwa pozyskano wszelkie możliwe do przeprowadzenia dowody (...)”, zaś „(...) materiał dowodowy – w zakresie zarzucanego Z. B. czynu – jest kompletny”, jednocześnie jednak materiał ten „(...) jest niewystarczający do utrzymania hipotezy o przestępczym zachowaniu w.w. podejrzanego, bowiem istotny w tym wątku dowód, jakim są depozycje Barbary Blidy, nie da się przeprowadzić. Pozostały zaś materiał dowodowy nie dostarcza pewności co do sprawstwa podejrzanego i jego udziału w zdarzeniach objętych zarzutem. W tym aspekcie jawią się więc poważne wątpliwości w ocenie materii sprawy, których rozstrzygnięcie winno nastąpić wedle reguł przepisu art. 5 § 2 k.p.k. To z kolei rodzi konieczność umorzenia postępowania (...)” (kopia postanowienia, z dnia 7 listopada 2007 roku, o częściowym umorzeniu śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, k. 819-822 – TOM V).

Dalsza część uzasadnienia złożona została w Kancelarii Tajnej Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, Wydziału V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji („G”).

Postanowieniem z dnia 7 grudnia 2007 roku asesor P. W. częściowo umorzył śledztwo V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w zakresie udzielania przez B. K., czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem, w latach od 1995 roku do 2004 roku, w Katowicach, Siemianowicach Śląskich i innych miejscowościach, korzyści majątkowych znacznej wartości w postaci środków pieniężnych, garderoby i kosmetyków o łącznej wartości co najmniej 500.000 zł. oraz korzyści osobistych, takich jak opłacane wyjazdy i wczasy zagraniczne, a także usług, polegających na nieodpłatnych przewozach z wykorzystaniem prywatnego samochodu wraz z kierowcą, pełniącej funkcję posła na Sejm RP i Ministra Budownictwa Barbarze Blidzie, tj. o przestępstwo z art. 229 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k.k., oraz w sprawie przyjmowania przez Barbarę Blidę, w tym samym miejscu i czasie, wymienionych powyżej korzyści osobistych i majątkowych o znacznej wartości, w związku z pełnieniem przez nią funkcji posła na Sejm RP i Ministra Budownictwa, tj. o przestępstwo z art. 228 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na zasadzie art. 322 § 1 k.p.k., z uwagi na brak podstaw do wniesienia aktu oskarżenia.

W uzasadnieniu postanowienia, jego autor wskazał, że wśród wątków śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, związanych z udzielaniem przez B. K. korzyści majątkowych osobom pełniącym funkcje publiczne, zdołano wyselekcjonować dowody, wskazujące na wręczenie Barbarze Blidzie przez B. K. korzyści majątkowych i osobistych, w różnej postaci, między innymi poprzez dofinansowanie przebudowy domu i obiektu rekreacyjnego, opłacanie wypoczynkowych wyjazdów zagranicznych dla niej i jej rodziny oraz inne, drobniejsze formy gratyfikacji, w postaci drogich prezentów, ekskluzywnej garderoby bądź markowych perfum.

W zakresie omawianej kwestii, zgodnie z treścią uzasadnienia, ustalono między innymi, że w okresie od 1997 roku do 2001 roku, Barbara Blida korzystała z przejazdów samochodami użytkowymi przez „A (...)”

Sp. j.. W szczególności: „co najmniej dwadzieścia razy przemierzyła samochodem spółki B. K. trasę Katowice – Warszawa i to

głównie w terminie prowadzenia obrad Sejmu lub zaplanowanych spotkań. Za każdym razem kierowca zatrudniony w „A. (...)”¹ zabierał w.w. spod domu, zawoził w umówione miejsce, a następnie odwoził do Katowic. (...) przejazdy te nie były w żaden sposób finansowane przez Barbarę Blidę, a osobą, która zlecała te przejazdy była B. (...) K. (...). Po kradzieży w dniu 10 listopada 1998 roku użytkowanego przez Barbarę Blidę pojazdu „koniecznym stało się „wożenie” Barbary Blidy praktycznie w każde miejsce. Jazdy odbywały się więc w kierunku Warszawy, Chruszczobrodu, czy Szczyrku”.

Okazując w ten sposób pomoc Barbarze Blidzie, B. (...) K. (...) miała na celu „wsparcie posła z regionu śląskiego, utożsamianego z jej rodzimym miastem”.

Jak wynika z dalszej części uzasadnienia: „(...) troska B. (...) K. (...) o samopoczucie, wygląd i styl Barbary Blidy spowodowała dalej okazywaną jej pomoc. W szczególności pomoc ta przejawiała się w udzielaniu licznych prezentów w postaci drogich perfum i innych kosmetyków oraz eleganckiej i gustownej garderoby marki „Escuda”, „La perla”, czy też firmowych kożuchów. (...) wartość prezentowanej garderoby każdorazowo sięgała kwoty od dwóch do trzech tysięcy złotych. (...) postępująca zażyłość w stosunkach pomiędzy B. (...) K. (...) i Barbarą Blidą owocowała wspólnymi wyjazdami wakacyjno – wypoczynkowymi, zimą do Austrii – np. miejscowości Tux, Neustift oraz Włoch – do miejscowości Val Garden, a latem do Tunezji bądź na Dominikanę. (...) pierwszy odnotowany wyjazd miał miejsce już w 1996 roku (...)”. M. (...) M. (...) zeznał, iż to on osobiście organizował wspólne wakacje, zamawiał dla wszystkich gości miejsca hotelowe o wysokim, pięciogwiazdkowym standardzie. Poza jednym przypadkiem, żadnych wyjazdów nie opłacał przez pośrednika, lecz osobiście. W początkowym okresie rodzina państwa Blidów płaciła za swój wypoczynek z własnej kieszeni, jednak w późniejszym okresie, gdy ich sytuacja majątkowa pogorszyła się, B. (...) K. (...) i M. (...) M. (...) pokrywali koszty tych wyjazdów „licząc na miłe ich towarzystwo”.

W ramach omawianego wątku, Prokuratura Okręgowa w Katowicach ustaliła również, że: „(...) w styczniu 1998 roku Barbara Blida osobiście zwróciła się do B. (...) K. (...) prośbą o udzielenie jej pomocy finansowej przy budowie budynku

rekreacyjnego z basenem, zlokalizowanego w miejscowości S. (...)", „(...) pomoc miała polegać na partycypacji w kosztach budowy tej inwestycji w zamian za możliwość korzystania z obiektu w ustalonych przez strony terminach. B. K. przystała na powyższą propozycję i zdecydowała się wesprzeć budowę obiektu, dofinansowując całą inwestycję o kwotę 100.000 zł.". Zgodnie z zawartym pomiędzy kobietami porozumieniem (potwierdzonym umową na piśmie, datowaną na dzień 29 lutego 1998 roku), B. K. zobowiązała się ponieść koszty budowy w kwocie 100.000 złotych, w zamian za co Barbara Blida miała zapewnić jej możliwość swobodnego korzystania z tej inwestycji, a także jednego pokoju z dostępem do łazienki i kuchni przez okres dwóch miesięcy w roku oraz każdy weekend, w okresie 10 lat od daty zakończenia inwestycji. Ostatecznie B. K. „wyłożyła” na budowę obiektu co najmniej 84.259,77 złotych, zgodnie jednak z jej relacją, faktycznie wysokość poniesionych przez nią w związku z tą inwestycją wydatków wyniosła około 500.000 złotych. Rzeczywista wartość tych nakładów nie była jednak nigdy przez kobiety „zliczana” i, zdaniem świadka, mogła być jeszcze większa. Na wysokość tej kwoty złożyły się także nakłady w postaci zakupów wyposażenia wewnętrznego pokoju i kuchni, a także opłacanie rachunków za media. B. K., M., M., oraz K. D. faktycznie korzystali w okresie zimowym z domu Barbary Blidy. Po sprzedaży domu Barbara Blida zwróciła B. K. część rozdysponowanych na budowę środków – w wysokości 40.000 złotych.

W toku śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach poddano także ocenie ewentualność podejmowania przez Barbarę Blidę, na prośbę B. K. interwencji w sprawie przyznania odszkodowań i rekompensaty. W szczególności interwencje te miały dotyczyć prac ziemnych, związanych z regulacją kanału rzeki Rawy i usunięcia szkód górniczych. Ponadto, w ramach postępowania badano także kwestie związane z podjęciem się przez Barbarę Blidę, na ustną i pisemną prośbę B. K. prowadzenia negocjacji w sprawie ewentualnego obniżenia wysokości długu „A. (...)” sp. j., w zakresie wiążącego tę spółkę postępowania układowego.

W konkluzji uzasadnienia asesor P. W. stwierdził, że brak jest dostatecznych dowodów, świadczących o tym, że przekazywanie Barbarze Blidzie prezentów i opłacanie wyjazdów stanowiło formę „zakamuflowanej korzyści majątkowej”, złożonej celem pozyskania „życzliwości” i wsparcia Barbary Blidy, występującej w roli funkcjonariusza publicznego (kopia postanowienia, z dnia 7 grudnia 2007 roku, o częściowym umorzeniu śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, k. 889-898 – TOM V).

Dalsza część uzasadnienia złożona została w Kancelarii Tajnej Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, Wydziału V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji („H”).

Postanowieniem z dnia 29 maja 2008 roku, Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich, w II Wydziale Karnym, na skutek zażalenia adw. S. M. na postanowienie Prokuratury Okręgowej w Katowicach, z dnia 10 lipca 2007 roku, o umorzeniu śledztwa, w sprawie V Ds 55/07, przeciwko Barbarze Blidzie, podejrzanej o popełnienie przestępstwa z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k., uchylił wszystkie zawarte w zaskarżonym uzasadnieniu ustalenia i odnoszące się do nich sformułowania, za wyjątkiem zawartych w tym dokumencie ustaleń, przedstawionych w następujący sposób:

„Prokuratura Rejonowa Katowice Centrum – Zachód w Katowicach wszczęła śledztwo w sprawie udzielenia przez B. K. : korzyści majątkowych osobom pełniącym funkcje publiczne, w latach 1994 – 2004, następnie przejęte do dalszego prowadzenia przez Wydział V Śledczy Prokuratury Okręgowej w Katowicach.

W dniu 24 kwietnia 2007 roku zostało wydane postanowienie o przedstawieniu Z. B. zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 239 § 1 d.k.k. oraz Barbarze Blidzie - z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k.

Kwalifikacja prawna czynu zarzuconego Barbarze Blidzie była konsekwencją zastosowania art. 4 § 1 k.k., z którego wynika, iż jeśli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w chwili popełnienia przestępstwa, stosuje się nową ustawę, jednakże należy zastosować obowiązującą uprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

Zastosowano przepis art. 241 § 1 kodeksu karnego z 1969 r., albowiem czyn ten był zagrożony karą do pięciu lat pozbawienia wolności, natomiast na gruncie kodeksu karnego z 1997 r., czyn z art. 229 § 1 k.k. jest zagrożony karą do ośmiu lat pozbawienia wolności.

W dniu 25 kwietnia 2007 roku, przed planowanymi czynnościami procesowymi z udziałem Barbary Blidy nastąpił jej zgon. Do akt sprawy dołączono odpis aktu zgonu nr 291/2007, nadesłany z Urzędu Stanu Cywilnego w Siemianowicach Śląskich. Zgodnie z art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. postępowanie karne umarza się, gdy podejrzany zmarł. Mając na uwadze powyższe okoliczności postępowanie należy umorzyć.”.

Sąd postanowił zatem uchylić te sformułowania zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, które stanowiły ustalenia faktyczne, a także te fragmenty, które były powiązane z tymi ustaleniami i które to łącznie „godzą w uzasadniony interes skarżącego (...), naruszając jego cześć i dobre imię”. Zdaniem Sądu, w treści uzasadnienia postanowienia z dnia 10 lipca 2007 roku, zawarto szereg kategoriycznych w brzmieniu sformułowań, odnoszących się do okoliczności, leżących poza obszarem podstawy umorzenia postępowania karnego. Zawieranie w uzasadnieniu odniesień do okoliczności pozostających poza obszarem ustaleń, stanowiących podstawę postanowienia, Sąd uznał za zbędne, zaś ich treść, za naruszającą interes podejrzanej. Chodziło tu w szczególności o fragmenty odnoszące się do wiarygodności i ilości dowodów, mających wskazywać na sprawstwo podejrzanej. W przypadku śmierci podejrzanego i niezgromadzenia przez organ prowadzący postępowanie kompletnego materiału dowodowego: „nie można przyjmować za pewne czegokolwiek, co pozostawałoby w sprzeczności z domniemaniem niewinności” (kserokopia postanowienia Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich, z dnia 29 maja 2008 roku, k. 1858-1862 – TOM X).

Przepisem ustawy karnej, którego analiza ma podstawowe znaczenie z punktu widzenia badania kwestii odpowiedzialności karnej za zachowania, stanowiące przedmiot niniejszego postępowania, jest art. 231 § 1 (i dalsze)

Kodeksu Karnego, statuujący typ rodzajowy przestępstwa, określanego jako tzw. „przestępstwo urzędnicze”.

Powyższa norma prawna ma na celu ochronę prawidłowego funkcjonowania instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego, a także wynikający z tego ich autorytet. Jako poboczny przedmiot ochrony traktowany jest interes publiczny lub prywatny, na szkodę którego działa funkcjonariusz.

Podmiotem (sprawcą) wskazanego czynu zabronionego może być wyłącznie funkcjonariusz publiczny. Funkcjonariuszem takim jest w szczególności prokurator (art. 115 § 13 pkt 3 k.k.). Status funkcjonariusza przysługuje także asesorum sądowym, prokuratorskim i komorniczym, jeżeli powierzono im wykonywanie stosownych funkcji urzędowych (tak np. Andrzej Marek; komentarz; LEX 2007; Komentarz do art. 115 kodeksu karnego [w:] Andrzej Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV; odmiennie Jarosław Majewski, w: Andrzej Zoll (red.), *Komentarz 1*, s. 1454).

Działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, dla realizacji znamion tego przestępstwa, winno nastąpić poprzez przekroczenie uprawnień lub niedopełnienie obowiązków.

Przekroczenie uprawnień ma miejsce wówczas, gdy funkcjonariusz publiczny podejmuje czynność wykraczającą poza jego uprawnienia służbowe, jak również wykonuje czynność mieszczącą się wprawdzie w zakresie jego uprawnień, jednak w konkretnym wypadku nie istniała podstawa faktyczna lub prawna do jej podjęcia, bądź też gdy funkcjonariusz wykonuje czynność stanowiącą wyraźne nadużycie jego uprawnień.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, z dnia 5 września 2002 roku, wydanym w sprawie II Aka 74/02 (OSA z 2003 roku, nr 9, poz. 93), zacytowanym częściowo w Komentarzu do Kodeksu Karnego pod

redakcją Andrzeja Zolla, (Kantor Wydawniczy „Zakamycze” 2006; tom II; str. 992): „Przekroczenie uprawnień przez funkcjonariusza publicznego ma (...) dwie formy:

1) działania w ramach uprawnień, lecz niezgodnie z prawnymi warunkami danej czynności, lub

2) działania nie leżącego w ramach uprawnień, lecz pozostającego w związku z pełnioną przez niego funkcją i stanowiącego wykorzystanie wynikających z niej uprawnień”.

Niedopełnieniem obowiązków jest natomiast zaniechanie ich wykonania, lub wykonanie ich nienależycie, sprzecznie z istotą lub charakterem danego obowiązku.

Źródłem obowiązków funkcjonariuszy mogą być nie tylko przepisy prawa odnoszące się do wszystkich funkcjonariuszy, bądź też dotyczące określonej ich kategorii, ale także i przepisy regulaminów, instrukcji, pragmatyka służbowa, jak również wydane przez uprawnioną osobę polecenie wykonania określonej czynności.

Ustawodawca w treści art. 231 § 1 k.k. mówi o „swoich” (w odniesieniu do funkcjonariusza publicznego) uprawnieniach i obowiązkach. W wymienionych powyżej źródłach te uprawnienia i obowiązki wymieniane są w sposób ogólny. Dla udowodnienia przekroczenia swoich uprawnień lub niedopełnienia swoich obowiązków konieczne jest wykazanie, że dane uprawnienie lub obowiązek zostały w danym miejscu i czasie przypisane do konkretnego funkcjonariusza, że zaktualizowały się one w określonych okolicznościach w stosunku do określonej osoby.

Nie budzi wątpliwości ani w doktrynie, ani w orzecznictwie, że samo przekroczenie uprawnień albo niedopełnienie obowiązków nie realizuje jeszcze znamion typu czynu zabronionego (wyrok SN z 25 listopada 1974 r., II KR 177/74; postanowienie SN z 25 lutego 2003 r., WK 3/03, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 53). Konieczne jest jeszcze „działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego” (Agnieszka Barczak-Oplustil, Grzegorz Bogdan, Zbigniew Cwiąkański, Małgorzata Dąbrowska-Kardas, Piotr Kardas, Jarosław Majewski, Janusz Raglewski, Mateusz Rodzyńkiewicz, Maria Szewczyk, Włodzimierz

Wróbel, Andrzej Zoll, *„Kodeks karny. Część szczególna”*. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Kantor Wydawniczy „Zakamycze”, 2006, wyd. II).

Czyn z art. 231 § 1 k.k. stanowi przestępstwo formalne, należące do przestępstw z abstrakcyjnego narażenia na niebezpieczeństwo, zaś działanie na szkodę interesu publicznego nie jest charakterystyką skutku, lecz zachowania się sprawcy, przy czym samo powstanie bezpośredniego niebezpieczeństwa szkody nie jest znamieniem tego typu czynu zabronionego (*„Kodeks Karny. Komentarz”*, pod red. Andrzeja Zolla, wyd. II; Kantor Wydawniczy „Zakamycze”, 2006, str. 994).

W art. 231 § 2 k.k. określony został typ kwalifikowany czynu zabronionego z § 1. Znamieniem kwalifikującym jest dopuszczenie się czynu w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej. W tej postaci jest to przestępstwo kierunkowe i można je popełnić tylko w zamiarze bezpośrednim.

Pojęcie korzyści majątkowej obejmuje zarówno korzyść dla siebie, jak i dla innej osoby fizycznej lub prawnej, jednostki nie mającej osobowości prawnej lub grupy osób prowadzącej zorganizowaną działalność przestępczą (Kazimierz Buchała, Andrzej Zoll, *„Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz.”* Tom I, Kantor Wydawniczy „Zakamycze”, 1998).

Korzyść osobista, to: *„wszelkie dobro nie mające charakteru majątkowego, właściwie (przynajmniej bezpośrednio) nieprzeliczalne na pieniądze, ale dogodnie dla przyjmującego lub zaspokajające jakąś jego potrzebę”* (Roman Góral, *„Kodeks karny, praktyczny komentarz”*, Warszawa 1996, s. 306). Pojawiające się w doktrynie wątpliwości dotyczą z jednej strony rozróżnienia korzyści majątkowej od korzyści osobistej (jak traktować na przykład obietnicę awansu), a z drugiej charakteru kryterium – obiektywne czy subiektywne – decydującego o tym, czy mamy do czynienia z korzyścią osobistą. Co się tyczy pierwszej ze wskazanych wątpliwości, to zdaje się przeważać pogląd, że kryterium rozróżnienia może stanowić rodzaj potrzeby, którą dana korzyść zaspokaja; jeżeli zaspokaja ona w większym stopniu potrzebę materialną, mamy do czynienia z korzyścią majątkową, jeżeli niematerialną – z korzyścią osobistą. Natomiast wątpliwości

związane z zagadnieniem subiektywnych czy obiektywnych kryteriów branych pod uwagę przy badaniu, czy mamy do czynienia z korzyścią osobistą, zostały w doktrynie rozstrzygnięte „na korzyść” tych ostatnich. Korzyść osobista ma stanowić korzyść w oczach przeciętnego człowieka, nie tylko korzyść wyłącznie dla poszczególnej jednostki (tak Oktawia Górniok, z powołaniem się na Juliusza Makarewicza i Andrzeja Spotowskiego, (w:) *„Kodeks karny. Komentarz”*, Warszawa 2004, s. 58). Jako argument przemawiający za takim rozwiązaniem podaje się też, iż nie może być tak, aby za przyjęcie identycznego świadczenia jedna osoba odpowiadała karne, a inna nie, ponieważ dla niej subiektywnie świadczenie to nie stanowiłoby korzyści osobistej (tak Andrzej Spotowski, cyt. za: Oktawia Górniok (w:) *„Kodeks..”*, s. 58). Przedstawione powyżej stanowisko zdaje się iść zbyt daleko: w pewnych sytuacjach określone świadczenie może mieć wartość emocjonalną tylko dla poszczególnej jednostki (np. list pisany przez osobę, z którą było się związanym uczuciowo). Przyjęcie takiego listu przez tę osobę stanowić będzie (tylko dla tej osoby) przyjęcie korzyści osobistej. Natomiast ten subiektywizm nie może być pozbawiony pewnych elementów obiektywnych: musi to być bowiem takie świadczenie, które, oceniane z punktu widzenia przeciętnego człowieka, mającego na względzie obowiązujące w danej społeczności reguły, wzory zachowań itp., może w tej konkretnej sytuacji dla tej konkretnej osoby zostać uznane za korzyść osobistą. Jako przykłady korzyści osobistej podaje się obietnicę awansu, protekcję, zaspokajanie potrzeb erotycznych, ograniczenie obowiązków itp. (Agnieszka Barczak-Oplustil, Grzegorz Bogdan, Zbigniew Cwiakalski, Małgorzata Dąbrowska-Kardas, Piotr Kardas, Jarosław Majewski, Janusz Raglewski, Mateusz Rodzynkiewicz, Maria Szewczyk, Włodzimierz Wróbel, Andrzej Zoll, *„Kodeks karny. Część szczególna”*. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k., Kantor Wydawniczy „Zakamycze”, 2006, wyd. II).

„Przestępstwo urzędnicze” może zostać popełnione także nieumyślnie. Wówczas jednak do jego znamion należy spowodowanie istotnej szkody (art. 231 § 3 k.k.). Ocenę, czy wyrządzona szkoda jest istotna, należy oprzeć bądź na

jej wielkości (zwłaszcza przy szkodzie majątkowej), bądź też na jej charakterze i stopniu naruszenia dobra publicznego lub prywatnego (Andrzej Marek, „Kodeks karny. Komentarz”, LEX, 2007, wyd. IV).

Przestępstwo zniesławienia (art. 212 k.k.) polega na pomówieniu innej osoby, grupy osób, instytucji, osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania, potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Przedmiotem pomówienia może być dobre imię (tzw. *część zewnętrzną*), zaś jego treścią – właściwości (np. alkoholizm, zboczenie seksualne) lub sposób postępowania (np. sprzedajność, utrzymywanie kontaktów ze światem przestępczym), które mają charakter poniżający w opinii publicznej albo podrywający zaufanie społeczne. Ocena ujemnej treści pomówienia musi więc być dokonywana w kontekście wymagań lub oczekiwań, związanych z zajmowanym stanowiskiem czy pełnioną funkcją (chodzi tu zarówno o stanowiska i funkcje kierownicze, jak i wszelkie inne - np. wychowawcy, lekarza zakładowego, referenta w urzędzie), wykonywanym zawodem (np. lekarza, nauczyciela, dziennikarza, aktora) albo rodzajem działalności (np. działacz związkowy, polityk, katecheta). Pomówienie o niewłaściwe postępowanie powinno powoływać się na fakty, natomiast nie może ograniczać się do samych ocen dotyczących właściwości lub cech jednostki. Zarzut może więc dotyczyć nieuczciwości lub sprzedajności osoby pełniącej funkcję związaną z zaufaniem społecznym, a nie ograniczać się do stwierdzeń, że ktoś jest tępym, aroganckim, nie odpowiadającym oczekiwaniom itp. (por. Lech Gardocki, *Prawo karne*, Warszawa 2005, s. 263).

W zasadzie pomówienie ma postać zwerbalizowaną, może więc być dokonane przez zawierającą zarzuty wypowiedź, w formie tekstu pisemnego, drukowanego, kařykatury itp.. Nie wyczerpują znamion zniesławienia oceny formułowane w ramach krytyki naukowej, artystycznej czy w kręgu zawodowym, jak również ujemne opinie wyrażane w ramach wykonywania uprawnień i obowiązków (np. w raportach kontroli skarbowej, policyjnych, w

opiniach o podległych pracownikach), chyba że są świadomie nieprawdziwe, a formułujący je działa w zamiarze ugodzenia w dobre imię lub podważenia zaufania do osoby opiniowanej (por. wyr. SN z 23 V 2002 r., V KKN 435/00, Orz. Prok. i Pr. 2003, nr 6). Nie stanowią również pomówienia wypowiedzi dokonywane w ramach przysługujących jednostce uprawnień (np. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa), związane z wykonywaniem obowiązków prawnych (np. zeznania świadka, pisma procesowe) albo realizowaniem prawa do obrony (z wyjątkiem fałszywego oskarżenia innej osoby – por. wyr. SN z 18 XII 2000 r., IV KKN 331/00, Orz. Prok. i Pr. 2001, nr 7-8).

Zniesławienie jest przestępstwem umyślnym, które można popełnić zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym (zachodzi on, gdy stawiający zarzut przewiduje możliwość poniżenia lub podważenia dobrego imienia innej osoby, grupy osób lub instytucji i z tym się godzi). Jest ono przestępstwem formalnym z narażenia, do dokonania którego nie jest wymagany skutek w postaci rzeczywistego poniżenia lub utraty zaufania przez osobę lub inny podmiot zniesławienia. Wystarczy, że zniesławiające zarzuty „mogły” taki skutek spowodować, a więc – obiektywnie rzecz ujmując – stwarzały zagrożenie dla dobrego imienia osoby lub innego pomówionego podmiotu.

Surowszej karalności podlega sprawca pomówienia, który posłużył się do upowszechnienia nieprawdziwych zarzutów środkami masowego komunikowania (art. 212 § 2). Chodzi tu o wszelkie środki publicznego przekazywania informacji, takie jak prasa, radio, telewizja, publikacje książkowe, nagrania elektroniczne i internetowa sieć informatyczna, nie zaś o środki przekazujące takie informacje do „wewnętrznej” wiadomości określonego kręgu osób lub instytucji (Andrzej Marek, Komentarz do art. 212 kodeksu karnego [w:] Andrzej Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV).

Jeśli zgodnie z art. 11 § 2 k.k. – czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach ustawy karnej (a brak podstaw do zredukowania

wielości ocen), sąd skazuje za jedno przestępstwo, na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów. W ten sposób tworzona jest kumulatywna kwalifikacja, która odzwierciedla pełną kryminalną zawartość bezprawia, tkwiącą w popełnionym przez sprawcę czynie (zob. Władysław Wolter, *Kumulatywny zbieg przepisów ustawy*, Warszawa 1960, s. 54 i n.; Jacek Giezek, Natalia Kłaczyńska, Grzegorz Łabuda, Komentarz do art. 11 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] Jacek Giezek (red.), Natalia Kłaczyńska, Grzegorz Łabuda, Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz, LEX, 2007).

Przestępstwo ciągłe (art. 12 k.k.) zachodzi, gdy spełnione są określone przesłanki podmiotowe i przedmiotowe. Przesłanką podmiotową jest istniejący z góry zamiar, obejmujący realizację zamierzonego przestępstwa w dwu lub więcej zachowaniach, natomiast przesłanki przedmiotowe to „krótkie odstępy czasu” między tymi zachowaniami, a także tożsamość pokrzywdzonego w wypadku zamachów na dobro osobiste.

Sąd Najwyższy, w wyroku z dnia 26 marca 1999 r. (IV KKN 28/99, Prok. i Pr. 1999, nr 10, poz. 2) podkreślił, że chodzi tu o zamiar w rozumieniu art. 9 § 1 k.k., przy czym musi to być ten sam zamiar (a nie taki sam), a zatem wszystkie elementy składowe (zachowania) muszą być nim objęte. Oznacza to, że z góry powzięty zamiar musi się odnosić do poszczególnych zachowań składających się na przestępstwo ciągłe (w klasycznym ujęciu jest to popełnienie przestępstwa „na raty”). Nie może to być tzw. zamiar ogólny albo odnawiany pod wpływem trwałej czy powtarzającej się sposobności (por. Andrzej Wąsek, w: Oktawia Górniok i in., Komentarz, t. I, s. 188; Piotr Kardas, w: Andrzej Zoll (red.), Komentarz 1, s. 279; Andrzej Marek, Komentarz do art. 12 kodeksu karnego (Dz.U.97.88.553), [w:] Andrzej Marek, Kodeks karny. Komentarz, LEX, 2007, wyd. IV).

Już po tragicznej śmierci Barbary Blidy w dniu 25 kwietnia 2007 roku, śledztwo V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach było

kontynuowane. Wykonywane w jego toku czynności dotyczyły także wątku, w ramach którego wydane zostało w dniu 24 kwietnia 2007 roku postanowienie o przedstawieniu Barbarze Blidzie zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k.. W tej sytuacji konieczne staje się rozstrzygnięcie zagadnienia, czy nie doszło do przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków, polegającego na wykonywaniu czynności procesowych w ramach wymienionego postępowania przygotowawczego, także w zakresie wątku dotyczącego Barbary Blidy, pomimo jej śmierci, jak również niewydaniu niezwłocznie po wystąpieniu ujemnej przesłanki procesowej, określonej w art. 17 § 1 pkt 5 k.p.k. w zw. z art. 71 § 3 k.p.k., postanowienia o umorzeniu śledztwa, w zakresie przeciwko Barbarze Blidzie i działania przez to na szkodę interesu publicznego i prywatnego, poprzez stworzenie niebezpieczeństwa dla prawidłowego toku wskazanego postępowania karnego oraz naruszenie dobrego imienia i czci Barbary Blidy.

Jeszcze w dniu 25 kwietnia 2007 roku, już po śmierci Barbary Blidy, w pomieszczeniach mieszkalnych i gospodarczych nieruchomości przy ulicy O. w Siemianowicach Śląskich, prokurator E. M., z udziałem funkcjonariuszy Delegatury Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w Katowicach, przeprowadził przeszukanie, w toku którego zabezpieczono sprzęt komputerowy oraz szereg dokumentów. Zawartość pamięci elektronicznej zatrzymanych w wyniku czynności: komputera oraz zewnętrznych nośników takiej pamięci, została następnie poddana ekspertyzie biegłego z zakresu informatyki. Przeprowadzono również oględziny ujawnionych dokumentów.

Należy zauważyć, że przy uwzględnieniu faktów wydania postanowienia o przedstawieniu Barbarze Blidzie zarzutu popełnienia przestępstwa oraz zarządzenia o jej zatrzymaniu i przymusowym doprowadzeniu do siedziby Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w sposób oczywisty uzasadnione było również wydanie postanowienia o przeszukaniu osoby Barbary Blidy, a także zajmowanych i użytkowanych przez nią pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych (kwestia słuszności podjęcia tych

decyzji procesowych rozstrzygnięta została w odrębnej decyzji merytorycznej – postanowieniu z dnia 8 lutego 2010 roku o umorzeniu śledztwa w sprawie V Ds 10/10 Prokuratury Okręgowej w Łodzi). Czynności te miały na celu, z jednej strony – ujawnienie i zatrzymanie dokumentów i rzeczy, mogących stanowić dowód w sprawie, z drugiej zaś – ujawnienie i zatrzymanie przedmiotów i dokumentów, w związku z ewentualnością zabezpieczenia grożących Barbarze Blidzie kar i roszczeń majątkowych w postępowaniu karnym, a także zatrzymanie należącego do niej paszportu.

W zakresie poszukiwania dowodów, referenci śledztwa przewidywali możliwość ujawnienia dokumentów, mogących potwierdzić powiązania finansowe Barbary Blidy i B. K. i to zarówno w kontekście już sformułowanego wobec Barbary Blidy zarzutu, jak i w aspekcie ewentualnego udzielania korzyści majątkowych Barbarze Blidzie, w związku z pełnionymi przez nią w przeszłości funkcjami publicznymi.

Zabezpieczenie paszportu Barbary Blidy miało mieć dwojakie znaczenie. Po pierwsze – dowodowe – albowiem oględziny tego dokumentu mogły doprowadzić do potwierdzenia zeznań B. K., co do wspólnych z Barbarą Blidą wyjazdów zagranicznych. Po drugie – odebranie paszportu wiązało się z przewidywaną ewentualnością zastosowania wobec Barbary Blidy środka zapobiegawczego w postaci zakazu opuszczania kraju, połączonego z zatrzymaniem wskazanego dokumentu. Ponieważ za zarzucane Barbarze Blidzie przestępstwo możliwe było, w razie skazania, wymierzenie kar i środków karnych o charakterze majątkowym, znajdowało podstawę także poszukiwanie przedmiotów i dokumentów, umożliwiających zabezpieczenie kar i roszczeń majątkowych w postępowaniu karnym. Podstawą prawną przeszukań stanowił przepis art. 219 § 1 i 2 k.p.k..

Zgodnie z relacjami referentów śledztwa V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, pomimo śmierci Barbary Blidy, przeszukanie użytkowanych przez nią pomieszczeń mieszkalnych i gospodarczych znajdowało uzasadnienie, aczkolwiek z przyczyn innych, niż te wskazane w pierwotnie wydanym postanowieniu o przeszukaniu. Wobec śmierci osoby,

przeciwko której skierowane było postępowanie karne, konieczna bowiem stała się modyfikacja wcześniejszych zamierzeń. Czynności powyższe nie były już przeprowadzane w ramach wątku „przeciwko Barbarze Blidzie”, natomiast miały na celu poszukiwanie dowodów w zakresie czynu, którego popełnienie zarzucono Z. B. (ściśle powiązanego z zarzutem stawianym pokrzywdzonej), jak również co do ewentualnych korupcyjnych zachowań B. K., skierowanych bezpośrednio wobec Barbary Blidy, jako osoby pełniącej funkcje publiczne (którym ta pierwsza zaprzeczyła, jednak śledztwo zmierzało do wszechstronnego wyjaśnienia także i tej sfery wzajemnych powiązań obu kobiet). Uzyskanie źródeł dowodowych (w szczególności w postaci dokumentów, w tym także zapisanych w formie elektronicznej), potwierdzających przekazywanie przez B. K. korzyści majątkowych Barbarze Blidzie, w związku z pełnionymi przez pokrzywdzoną funkcjami publicznymi, mogło wszak doprowadzić do przedstawienia zarzutu korupcji czynnej.

Należy stwierdzić, że w toku śledztwa V Ds 25 / 06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach – po dniu 25 kwietnia 2007 roku – nadal wyjaśnienia wymagała kwestia przyjęcia korzyści majątkowej przez Z. B. W tym zakresie nie można było już przyjąć wyjaśnień od Barbary Blidy. Nie było także innych osobowych źródeł dowodowych. Co prawda B. K. zeznała, że pieniądze Z. B. przekazał najprawdopodobniej F. B., lecz po pierwsze: świadek zaznaczyła, że są to jedynie jej przypuszczenia, po drugie zaś – F. B., składając zeznania po śmierci Barbary Blidy, zaprzeczył swojemu udziałowi we wręczeniu korzyści.

W tej sytuacji, jako uzasadnione należy przyjąć czynności, polegające na przeszukaniu pomieszczeń Barbary Blidy oraz uzyskaniu opinii biegłego, co do zawartości elektronicznej pamięci komputera, zabezpieczonego w trakcie wspomnianego powyżej przeszukania, jak i zewnętrznych nośników elektronicznej pamięci. Zasadnym było również poddanie ujawnionych dokumentów oględzinom.

Niewątpliwie użycie przez asesora S. G. w treści postanowienia z dnia 8 maja 2007 roku, o zasięgnięciu opinii biegłego z zakresu informatyki, oraz zarządzenia z dnia 11 maja 2007 roku, o odmowie udostępnienia akt postępowania, sformułowania: „*w sprawie przeciwko Barbarze Blidzie (...)*” należy uznać za pewną niezręczność, choć jednocześnie nie sposób nie zauważyć, że z formalnego punktu widzenia obowiązywało wówczas postanowienie o przedstawieniu Barbarze Blidzie zarzutu, zaś od chwili jego wydania (w dniu 24 kwietnia 2007 roku), osobę której takie postanowienie dotyczyło, uważało się za podejrzanego (art. 71 § 1 k.p.k.), a jednocześnie nie wydana jeszcze wówczas została decyzja o zakończeniu względem Barbary Blidy postępowania przygotowawczego.

Należy także zauważyć, że co prawda B. K. zeznała o wręczeniu korzyści majątkowych i osobistych Barbarze Blidzie, jednak utrzymywała, że nie miało to związku z pełnieniem przez nią funkcji publicznych. W tej sytuacji, w razie znalezienia dowodu przeczącego temu oświadczeniu, B. K. nie korzystałaby z dobrodziejstwa art. 229 § 6 k.k., jak to miało miejsce w przypadku wręczenia korzyści majątkowej Z. B. . Stąd uzasadnione było prowadzenie po śmierci Barbary Blidy czynności opisanych powyżej (przeszukania oraz ustalenia treści zabezpieczonych w jej miejscu zamieszkania dokumentów, w tym także elektronicznych), zwłaszcza, że w tym zakresie nie można już było przyjąć wyjaśnień od Barbary Blidy, a innych osobowych źródeł dowodowych nie ustalono. Także i w tym zakresie nie dopatrzono się zatem popełnienia przestępstwa, albowiem postępowanie funkcjonariuszy publicznych, podejmujących decyzje o przeprowadzeniu wskazanych czynności, jak i bezpośrednio je wykonujących, nie stanowiło przekroczenia ich uprawnień. Przeciwnie – w ten sposób czynili oni zadość obowiązkowi, ciążącym na nich z tytułu konieczności zapewnienia prawidłowego toku postępowania karnego, wynikającym chociażby z treści art. 297 § 1 k.p.k., gdyż poszukiwali dowodów, mogących doprowadzić do rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności karnej osób innych, niż zmarła Barbara Blida.

W dniu 10 lipca 2007 roku wydane zostało postanowienie o umorzeniu śledztwa V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, przeciwko Barbarze Blidzie, podejrzanej o popełnienie przestępstwa z art. 18 § 2 d.k.k. w zw. z art. 241 § 1 d.k.k.. Orzeczenie to podlegało w toku niniejszego postępowania ocenie w dwóch aspektach: w zakresie daty jego wydania – a w szczególności przyczyn tak późnego, w relacji do dnia śmierci Barbary Blidy, podjęcia tej decyzji procesowej, a także w kontekście treści uzasadnienia postanowienia – jej adekwatności do poczynionych w toku katowickiego śledztwa ustaleń faktycznych.

Artykuł 17 § 1 pkt 5 k.p.k. stanowi, że nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy oskarżony (bądź podejrzany – art. 71 § 3 k.p.k.) zmarł. Barbara Blida, posiadająca od dnia 24 kwietnia 2007 roku status procesowy podejrzanej, zmarła w dniu 25 kwietnia 2007 roku. Zachodzi zatem pytanie, dlaczego prowadzone przeciwko niej śledztwo zostało umorzone dopiero po upływie ponad dwóch miesięcy od tragicznego wydarzenia ?

Postępowanie V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach miało charakter wielowątkowy. W jego toku wykonywanych było bardzo wiele czynności procesowych, w tym zdecydowana większość z nich osobiście przez referentów śledztwa. Przesłuchiowano wielu świadków, pozyskiwano obszerną dokumentację, wymagającą wszechstronnej analizy. Po przekształceniu postępowania w fazę „*ad personam*”, intensywność czynności nie zmniejszyła się, a prowadzący śledztwo prokuratorzy zostali dodatkowo obciążeni koniecznością sporządzania znacznej ilości różnego rodzaju informacji, związanych z poddaniem śledztwa, po wydarzeniach z dnia 25 kwietnia 2007 roku, szczególnemu nadzorowi. Zastosowane zostały nadto środki zapobiegawcze, w postaci tymczasowych aresztowań, co dodatkowo obligowało referentów śledztwa do wzmożenia działań, w celu jak najszybszego finalizowania wątków, odnoszących się do podejrzanych pozbawionych wolności. Akta postępowania były poddawane kontrolom ze strony jednostek nadrzędnych prokuratury, jak również przez sądy, w związku

ze stosowaniem środków zapobiegawczych, przedłużaniem okresów ich trwania, a także rozpoznawaniem wnoszonych w związku z ich zastosowaniem, jak również w związku z innymi czynnościami procesowymi, zażaleń. Wiązało to się z częstą ekspedycją akt z Prokuratury oraz koniecznością sporządzania ich kserokopii.

W zakresie wątku przeciwko Barbarze Blidzie, w związku z koniecznością podjęcia decyzji merytorycznej, niezbędne stało się wyselekcjonowanie materiałów śledztwa do odrębnego postępowania. Postanowienie w tym przedmiocie wydane zostało w dniu 28 czerwca 2007 roku. Dopiero po wyłączeniu stosownych materiałów, możliwe stało się sporządzenie decyzji merytorycznej (która, jak już wskazano, wydana została w dniu 10 lipca 2007 roku). Należy także pamiętać, że autorką postanawiania o umorzeniu śledztwa V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach była asesorka M .

K . – S . , zaś decyzje merytoryczne kończące postępowania wydawane przez asesorków, podlegają tzw. „aprobacie” ich przełożonych, co dodatkowo wydłuża proces ostatecznego wejścia postanowienia do obiegu prawnego, albowiem oznacza konieczność zapoznania się z orzeczeniem (a często także z samym materiałem dowodowym) przez jeszcze jedną osobę. Wprawdzie w tym przypadku pod decyzją podpisał się w zastępstwie M . K . – S . prokurator T . B . jednak z uwagi na sporządzenie przez asesorkę, orzeczenie musiało zostać poddane normalnemu tokowi aprobaty. Niezależnie od tego, także T . B . musiał zweryfikować treść postanowienia, przed złożeniem pod nim swojego podpisu.

W omawianym okresie obowiązywały w tym zakresie dwa akty prawne:

- rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, z dnia 11 kwietnia 1992 roku – *Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury* (Dz. U. z dnia 4 maja 1992 roku, nr 38, poz. 163 z późn. zm.) oraz
- rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, z dnia 27 sierpnia 2007 roku – *Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury* (Dz. U. z dnia 18 września 2007 roku, nr 169, poz. 1189 z późn. zm.).

Oba rozporządzenia przewidywały konieczność podlegania „aprobacie”

między innymi postanowień kończących postępowanie przygotowawcze, sporządzonych przez asesora (§ 51 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, z dnia 11 kwietnia 1992 roku oraz § 67 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, z dnia 27 sierpnia 2007 roku).

Aprobata należała do prokuratora przełożonego lub zwierzchnika służbowego, którym uprawnienie to przekazano (§ 48 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, z dnia 11 kwietnia 1992 roku) bądź też prokuratora bezpośrednio przełożonego lub jego zastępcy (§ 64 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości, z dnia 27 sierpnia 2007 roku).

Uwzględniając powyższe okoliczności przyjąć należy, że aczkolwiek postanowienie o umorzeniu śledztwa przeciwko Barbarze Blidzie zapadło w pewien czas po nastąpieniu okoliczności uzasadniającej podjęcie takiej decyzji, to jednak stwierdzona zwłoka nie była następstwem celowego działania, czy też szerzej – nie stanowiła niedopełnienia obowiązków – a wynikała jedynie z natłoku innych obowiązków, które zaktualizowały się w odniesieniu do prowadzących postępowanie, po dniu 25 kwietnia 2007 roku.

Dodać także należy, że w toku niniejszego śledztwa nie ujawniono żadnych okoliczności, mogących wskazywać na inne, niż opisane powyżej, przyczyny wydania przedmiotowego postanowienia w tym właśnie czasie. Nie można także uznać, że stwierdzone opóźnienie w wydaniu orzeczenia stanowiło działanie na szkodę interesu publicznego lub prywatnego. W opisywanym zakresie postępowania nie mogło dojść do wydania decyzji innej, niż podjęta w dniu 10 lipca 2007 roku, czyli o umorzeniu postępowania przygotowawczego, prowadzonego przeciwko Barbarze Blidzie.

Odrębną kwestią pozostaje ocena uzasadnienia postanowienia o umorzeniu śledztwa V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach. Powstaje bowiem zagadnienie, jak szerokie winno być uzasadnienie decyzji o umorzeniu postępowania karnego z powodu śmierci podejrzanego (oskarżonego), w szczególności zaś, czy motywy rozstrzygnięcia powinny obejmować również ustalenia faktyczne, stanowiące podstawę sformułowania wobec takiej osoby

zarzutu popełnienia przestępstwa? Rozpoznający zażalenie na postanowienie z dnia 10 lipca 2007 roku, Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich uznał, że należy uchylić te sformułowania zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, które stanowiły ustalenia faktyczne, a także te fragmenty, które były powiązane z tymi ustaleniami i które to łącznie „godzą w uzasadniony interes skarżącego (...), naruszając jego część i dobre imię”. Zdaniem Sądu, w treści uzasadnienia postanowienia z dnia 10 lipca 2007 roku, zawarto szereg kategoriycznych w brzmieniu sformułowań, odnoszących się do okoliczności, leżących poza obszarem podstawy umorzenia postępowania karnego. Zawieranie w uzasadnieniu odniesień do okoliczności pozostających poza obszarem ustaleń, będących podstawą postanowienia, Sąd uznał za zbyteczne, zaś ich treść, za naruszającą interes ówczesnej podejrzanej. Chodziło tu w szczególności o fragmenty odnoszące się do wiarygodności i ilości dowodów, mających wskazywać na sprawstwo podejrzanej. Według Sądu, w przypadku śmierci podejrzanego i niezgromadzeniu przez organ prowadzący postępowanie kompletnego materiału dowodowego: „nie można przyjmować za pewne czegokolwiek, co pozostawałoby w sprzeczności z domniemaniem niewinności”.

Konieczne zatem stało się rozstrzygnięcie, czy zawierając zakwestionowane przez Sąd sformułowania w treści ocenianego postanowienia, autorka orzeczenia, jak również aprobujący postanowienie jej przełożony bądź też podpisujący tę decyzję procesową prokurator, dopuścili się przekroczenia swoich uprawnień.

Należy zauważyć, że śmierć podejrzanego stanowi samoistną podstawę umorzenia postępowania przygotowawczego. Nie można jednak zapominać, że korzystniejszym z punktu widzenia osoby, wobec której wydane zostało postanowienie o przedstawieniu zarzutów, jest przyjęcie, że ustalenia dochodzenia bądź śledztwa doprowadziły do stwierdzenia, że czynu zabronionego w ogóle nie popełniono lub brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, iż doszło do popełnienia takiego czynu bądź też, że brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie, że to właśnie ta osoba dopuściła się przestępstwa, ewentualnie że czyn nie zawiera znamion

czynu zabronionego bądź ustawa stanowi, że sprawca nie popełnia przestępstwa (art. 17 § 1 pkt 1 i 2 k.p.k.). Tak więc przyjęcie za podstawę umorzenia śmierci podejrzanego może nastąpić dopiero wówczas, gdy w grę nie wchodzi inna, korzystniejsza dla podejrzanego, okoliczność wyłączająca prowadzenie postępowania karnego (zgodnie z zasadą procesu karnego - „*in dubio pro reo*”, wyrażoną w art. 5 § 2 k.p.k. w zw. z art. 71 § 3 k.p.k.). Na konieczność takiej interpretacji omawianych uregulowań prawnych wskazuje między innymi postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 kwietnia 2002 roku, wydane w sprawie V KKN 484/00 (LEX nr 53336), odnoszące się wprawdzie do zbiegu przesłanek z art. 17 § 1 pkt 1 i 2 oraz pkt 6 k.p.k. (a więc przedawnienia karalności) oraz etapu postępowania sądowego, jednak kierunek wykładni może znaleźć w tym przypadku pełne odzwierciedlenie na gruncie omawianej sprawy. Sąd Najwyższy stwierdził bowiem we wskazanym orzeczeniu, że: *„w wypadku stwierdzenia zbiegu negatywnych przesłanek procesowych, określonych w art. 17 § 1 pkt 1 i 2 kpk oraz pkt 6 kpk, sąd w zasadzie powinien umorzyć postępowanie z uwagi na niedopuszczalność jego dalszego prowadzenia. Zasada ta nie ma jednak zastosowania wówczas, gdy zbieg tych przesłanek zostanie stwierdzony dopiero po przeprowadzeniu dowodów i wyjaśnieniu wszystkich okoliczności faktycznych. Doszło bowiem wówczas do zbadania podstaw odpowiedzialności oskarżonego i w takiej sytuacji sąd powinien podjąć decyzję odnoszącą się do braku tych podstaw, a więc wydać wyrok uniewinniający, a nie umarzający postępowanie z powodu przedawnienia”*.

Lektura uzasadnienia postanowienia sporządzonego przez M:

K   – S   zdaje się wskazywać, że takie właśnie założenie legło u podstaw umieszczenia w jego treści ustaleń faktycznych, które uzasadniały przedstawienie Barbarze Blidzie zarzutu. W toku postępowania V Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach nie zdołano bowiem (wskutek tragicznej śmierci Barbary Blidy) wyjaśnić wszystkich okoliczności sprawy i zebrać pełnego materiału dowodowego, a zatem brak było podstaw do umorzenia śledztwa na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 lub 2 k.p.k.. Pomimo zakwestionowania przez Sąd zamieszczenia w treści postanowienia określonych sformułowań, w

zachowaniu autorki postanowienia nie sposób doszukać się zamiaru działania na czyjąkolwiek szkodę, a jedynie wolę wyczerpującego wykazania wszystkich okoliczności, które stanowiły podstawę podjęcia takiej właśnie, a nie innej (opartej na innej podstawie prawnej) decyzji merytorycznej. Postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego nie może wszak przypisywać sprawstwa i winy. Opisując dotychczasowe wyniki śledztwa, M. K. . - S. . nie wyrządziła także szkody w interesie publicznym lub prywatnym. Przedstawienie ustaleń postępowania przygotowawczego nie może być również traktowane, jako ukierunkowane na naruszenie czci jakiegokolwiek osoby. Stanowiło ono realizację przysługujących referentowi śledztwa, jako organowi procesowemu uprawnień, związanych z wykonywaniem obowiązków prawnych, co zgodnie z przedstawioną wcześniej wykładnią, nie może być uznane za pomówienie. Stanowisko Sądu Rejonowego w Siemianowicach Śląskich nie może przesądzać o uznaniu, że analizowane orzeczenie z dnia 10 lipca 2007 roku dotknięte były nieprawidłowościami, które należy traktować jako wyczerpujące znamiona czynu zabronionego. Doszło jedynie do odmiennej oceny zakresu stosowania norm prawa karnego procesowego pomiędzy dwoma organami procesowymi. Jest to sytuacja często spotykana w ramach kontroli instancyjnej rozstrzygnięć wydawanych przez instytucje wymiaru sprawiedliwości różnego szczebla. Także i w tym zakresie nie znaleziono zatem podstaw do przyjęcia, że doszło do popełnienia przestępstwa z art. 231 § 1 k.k., art. 212 § 1 k.k. bądź też z innego przepisu ustawy karnej, przez którąkolwiek z osób zaangażowanych w wydanie ocenianego postanowienia.

Dalsza część uzasadnienia złożona została w Kancelarii Tajnej Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi, Wydziału V do Spraw Przestępczości Zorganizowanej i Korupcji („I”).

Kolejną decyzją, podlegającą analizie w ramach niniejszego śledztwa, było postanowienie z dnia 7 grudnia 2007 roku o częściowym umorzeniu śledztwa V

Ds 25/06 Prokuratury Okręgowej w Katowicach, w zakresie udzielania przez B. K., czynem ciągłym, z góry powziętym zamiarem, w latach od 1995 roku do 2004 roku, w Katowicach, Siemianowicach Śląskich i innych miejscowościach, korzyści majątkowych znacznej wartości w postaci środków pieniężnych, garderoby i kosmetyków o łącznej wartości co najmniej 500.000 zł. oraz korzyści osobistych, takich jak opłacane wyjazdy i wczasy zagraniczne, a także usług, polegających na nieodpłatnych przewozach z wykorzystaniem prywatnego samochodu wraz z kierowcą, pełniącej funkcję posła na Sejm RP i Ministra Budownictwa Barbarze Blidzie, tj. o przestępstwo z art. 229 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k.k., oraz w sprawie przyjmowania przez Barbarę Blidę, w tym samym miejscu i czasie, wymienionych powyżej korzyści osobistych i majątkowych o znacznej wartości, w związku z pełnieniem przez nią funkcji posła na Sejm RP i Ministra Budownictwa, tj. o przestępstwo z art. 228 § 5 k.k. w zw. z art. 12 k.k. na zasadzie art. 322 § 1 k.p.k., z uwagi na brak podstaw do wniesienia aktu oskarżenia.

W szczególności badaniu podlegała okoliczność, czy poprzez wydanie tego orzeczenia nie doszło do działania na szkodę interesu publicznego, poprzez przyjęcie nieprawidłowej podstawy prawnej umorzenia postępowania przygotowawczego oraz wydanie orzeczenia ze znacznym opóźnieniem, w stosunku do wystąpienia ujemnej przesłanki procesowej, czyli śmierci Barbary Blidy, a ponadto, podobnie jak w przypadku decyzji procesowej z dnia 10 lipca 2007 roku – czy zawarte w treści orzeczenia sformułowania nie doprowadziły do naruszenia dóbr osobistych Barbary Blidy.

W omawianym zakresie przede wszystkim należy zwrócić uwagę na fakt, że B. K. konsekwentnie zaprzeczała, aby przekazywane przez nią Barbarze Blidzie korzyści majątkowe miały jakikolwiek związek z pełnionymi przez pokrzywdzoną funkcjami publicznymi. W tej sytuacji, w przypadku wykazania w toku postępowania, korupcyjnego charakteru wzajemnych powiązań obu kobiet, zarzut popełnienia przestępstwa z art. 229 § 1, 2, 3 lub 4 k.k. należałoby przedstawić B. K. (albowiem nie korzystałaby ona wówczas z koncesji przewidzianej w art. 229 § 6 k.k.). Dlatego też uzasadnione było kontynuowanie czynności procesowych w ramach wymienionego wątku.

Po zebraniu w powyższym zakresie pełnego materiału dowodowego, wydana została decyzja merytoryczna zarówno w zakresie korupcji czynnej, jak i biernej, niemożliwym było bowiem rozdzielenie obu zachowań i wydanie co do każdego z nich odrębnych decyzji procesowych. Dlatego też brak podstaw do przyjęcia, że podlegające ocenie postanowienie zapadło z opóźnieniem, a zatem nie można także mówić o przekroczeniu uprawnień bądź też niedopełnieniu obowiązków przez wydającego je, bądź aprobowanego funkcjonariusza publicznego. Nie ujawniono także danych, mogących wskazywać, że w powołanym zakresie doszło do działania na szkodę jakiegokolwiek interesu.

Kontrowersyjne może wydawać się przyjęcie, jako podstawy umorzenia wątku, dotyczącego udzielania przez P. K. i przyjmowania przez Barbarę Blidę korzyści majątkowych – art. 322 § 1 k.p.k., a zatem braku podstaw do wniesienia aktu oskarżenia, bez powołania się na którąkolwiek z ujemnych przesłanek procesowych, wymienionych w art. 17 § 1 k.p.k.. Uwzględniając jednak poczynione ustalenia, autor postanowienia – asesor P. W. – był uprawniony do przyjęcia określonej koncepcji zakończenia postępowania, która nie sprzeciwiała się obowiązującym uregulowaniom prawnym i jako taka nie może stanowić podstawy do uznania, że przy wydawaniu orzeczenia doszło do przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków a także działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego.

Treść postanowienia z dnia 7 grudnia 2007 roku nie mogła także naruszać dobrego imienia i czci Barbary Blidy, a to z przyczyn wskazanych już w ramach rozważań odnoszących się do takiej ewentualności w kontekście postanowienia zapadłego w sprawie V Ds 55/07 Prokuratury Okręgowej w Katowicach. W obu przypadkach wywody zawarte w decyzjach procesowych miały na celu jedynie obiektywne przedstawienie ustaleń śledztwa i determinowane były wymogami procedury karnej.

Z uwagi na fakt, że poczynione w toku postępowania ustalenia nie wykazały, aby w zakresie zachowań prokuratorów, podejmowanych po śmierci Barbary Blidy, doszło do przekroczenia uprawnień bądź niedopełnienia

obowiązków, jak również działania na szkodę interesu publicznego lub prywatnego, za bezprzedmiotowe należy uznać prowadzenie dalszych rozważań, na temat możliwości wyczerpania przez tych funkcjonariuszy publicznych pozostałych znamion przestępstw ujętych w kwalifikacji prawnej czynu objętego niniejszym śledztwem, w szczególności zaś ewentualnego działania przez prokuratorów w celu osiągnięcia korzyści osobistych, jak również możliwości wystąpienia nieumyślnej postaci przestępstwa z art. 231 k.k..

**Prokurator Prokuratury Okręgowej
del. do Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi
Wydział V do Spraw Przestępczości
Zorganizowanej i Korupcji**

T. W.

Pouczenie:

1.Stronom procesowym przysługuje prawo przejrzienia akt sprawy i złożenia zażalenia na powyższe postanowienie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 k.p.k., art. 325a k.p.k. oraz art. 465 § 2 k.p.k.). Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 k.p.k.). Jeżeli prokurator nadal nie znajduje podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa dochodzenia lub o jego umorzeniu Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 k.p.k. może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 k.p.k., art. 55 § 1 k.p.k.). Akt oskarżenia winien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 k.p.k.). Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu

sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 k.p.k.).

2. Na postanowienie co do dowodów rzeczowych zażalenie przysługuje stronom oraz osobie, od której odebrano przedmioty lub która zgłosiła do nich roszczenie (art. 323 § 2 k.p.k.).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o umorzeniu postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a k.p.k.).

4. Zażalenie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie. Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 k.p.k.).

Zarządzenie:

1. Stosownie do art. 100 § 2, 140, 306 § 1 i 325a k.p.k. doręczyć odpis postanowienia:

- 1.) podejrzanemu (ej): - ;
- 2.) obrońcy podejrzanego: -;
- 3.) pokrzywdzonym: H.   B.   J.   B,
- 3.) pełnomocnikom pokrzywdzonego: adw. S.   M.   ; adw.
B.   P,

i....-;

2. Przesłać nakaz zwolnienia do : -;

3. O uchyleniu środka zapobiegawczego w postaci: -; zawiadomić: -;

4. Stosownie do art. 305 § 4 k.p.k. zawiadomić podmiot składający zawiadomienie o przestępstwie, jeżeli nie jest on pokrzywdzonym : - ;

5. Po uprawomocnieniu się postanowienia :

- na zasadzie art. 21 § 1 k.p.k. zawiadomić o umorzeniu śledztwa-dochodzenia:

-;

- zawiadomić o uchyleniu postanowienia o zabezpieczeniu: -;

któremu przekazano to postanowienie do wykonania -;

**Prokurator Prokuratury Okręgowej
del. do Prokuratury Apelacyjnej w Łodzi
Wydział V do Spraw Przestępczości
Zorganizowanej i Korupcji**

T. W.